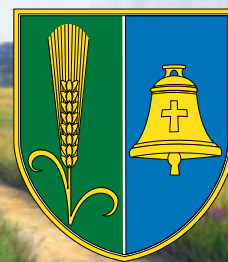

Naš kraj

Informativno glasilo občine Dobrepolje

• letnik 30, št. 1

• januar 2024

Prejemniki priznanj skupaj z županom na **Razstavi in ocenjevanju poprtnikov Društva podeželskih žena Dobrepolje - Struge** (slika zgoraj).

Nabito polna dvorana Jakličevega doma ob **Dnevu samostojnosti in enotnosti** (slika levo).

AVTOSERVIS
Rigler

INFO@RIGLER.SI WWW.RIGLER.SI

SERVIS VSEH VRST TER ZNAMK VOZIL
BREZPLAČNO NADOMESTNO VOZILO
AVTOMOBILSKA ASISTENCA IN POMOČ NA CESTI
SERVIS IN POLNENJE AVTOKLIME
VULKANIZERSTVO IN PRODAJA PNEVMATIK
KLEPARSKA TER LIČARSKA POPRAVILA
PRANJE IN KEMIČNO ČIŠČENJE
MENJAVA AVTOSTEKEL
POGODBENI SERVIS TER CENITEV VOZIL
ZA VSE ZAVAROVALNICE

VSE KAR VAŠE VOZILO POTREBUJE

 GENERALI POGODBENI SERVIS
 triglav POGODBENI SERVIS

KOMPOLJE 77
1312 VIDEM-DOBREPOLJE
041-580-295, 041-990-868

FIZIOTERAPIJA
KRAJNC

Ordinacijski čas:
ponedeljek - petek
6.00-11.00
in
dodatni program
6.00-13.00

CELOSTEN PRISTOP K
REHABILITACIJI PO POŠKODBAH,
OPERACIJAH IN ODPRAMI BOLEČIN

samoplačniško, po dogovoru

lokacija:
Videm 33a
1312 Videm-
Dobropolje
(v Zavodu svete
Terezije)

- FIZIOTERAPIJA NA DELOVNI NALOG
- TEŽAVE S ČELJUSTNIM SKLEPOM
- MIOFUNKCIONALNA TERAPIJA IN BUTEYKO DIHALNE TEHNIKE
- MANUALNA TERAPIJA
- SUHO IGLANJE
- ROČNA LIMFNA DRENAŽA
- BOWNOVA TERAPIJA

040/332-712
info@fizioterapija-krajnc.si

**Aktualne informacije in razpise
najdete na spletni strani
Občine Dobropolje
www.dobropolje.si**

LOKACIJE AVTOMATSKIH EKSTERNIH DEFIBRILATORJEV (AED)

PGD	LOKACIJA DEFIBRILATORJA AED-JA	NASLOV
PGD VIDEM	- JAKLIČEV DOM (SPREDNJA STENA STAVBE)	VIDEM 34
	- ELEKTRO DOBREPOLJE (VHOD V STAVBO)	VIDEM 42
	- GASILSKI DOM PGD VIDEM (VOZILO GVM-1)	VIDEM 37b
	- ELMA TT TOVARNA TRANSFORMATORJEV (SPREDNJA STRAN STAVBE)	PREDSTRUGE 29
	- ZAVOD SV. TEREZIJE (V STAVBI)	VIDEM 33a
	- ŠPORTNA DVORANA	VIDEM 80
PGD ZDENSKA VAS	- GASILSKI DOM PGD ZDENSKA VAS (SPREDNJA STRAN STAVBE)	ZDENSKA VAS 59
	- VAŠKI DOM CESTA (SPREDNJA STRAN STAVBE)	CESTA 38a
PGD HOČEVJE	- GASILSKI DOM PGD HOČEVJE (SPREDNJA STRAN STAVBE)	HOČEVJE 19
PGD STRUGE	- STARI GASILSKI DOM (SPREDNJA STRAN STAVBE)	PRI CERKVI 1
	- NA PRIVATNI HIŠI	PODTABOR 5
PGD KOMPOLJE	- GASILSKI DOM PGD KOMPOLJE (SPREDNJA STRAN STAVBE)	KOMPOLJE 60
PGD ZAGORICA	- GASILSKI DOM PGD ZAGORICA (SPREDNJA STRAN STAVBE)	ZAGORICA 36a
PGD PONIKVE	- GASILSKI DOM PGD PONIKVE (SPREDNJA STRAN STAVBE)	PONIKVE 45
	- PRIZMA PONIKVE, POSEBNI SOCIALNOVARSTVENI ZAVOD RS (V STAVBI)	PONIKVE 76

**V nujnih primerih,
ko je potrebna
uporaba AED-ja,
pokličite številko
112.**

V kolikor so AED-ji nameščeni še kje drugje, vas naprošamo, da lokacije sporočite v uredništvo.

Kultura – izziv ali potreba današnjega časa?

Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat' dan, da koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan ... so močne in pomenljive besede našega največjega pesnika in tudi začetek besedila slovenske himne, na katero smo Slovenci ponosni in jo radi zapojemo.

Uroš Gačnik, urednik

Osmega februarja bomo praznovali kulturni dan, ki bo tudi dela prost dan. Na ta dan so običajno brez vstopnine odprte galerije in muzeji ter se izvajajo različne predstave, organizirani so različni kulturni dogodki, na katere vabljeni tudi vi. Če vam ni do potovanja ali tega ne zmorete, lahko v roke vzamete knjigo, preberete nekaj pesmi in se tako spomnite na kulturo. Brez kulture ni naroda, brez kulture smo siromašni. Kultura daje narodu identiteto, posebnost in prepoznavnost. Dandanes je kulturni babilon prisoten domala po celem svetu. Mešajo se jeziki in rase ter se po sili razmer učijo sobivanja. Nekateri narodi imajo močno privzgojeno pripadnost, ki jo izkazujejo z različnimi zunanjimi znaki. Bodimo tudi mi njim podobni, zavedajmo se svojih korenin, zavedajmo se, da smo skozi prehojeno zgodovino kot narod že mnogo dosegli, drugače ne bi preživel. Ponosni bodimo na naše predhodnike, ki so v svojem času in prostoru tlakovali pot za našo prihodnost.

Na predvečer praznika bo zato v Jakličevem domu priložnost, da prisluhnemo nastopajočim ter s številčnostjo podpremo delovanje Zagoriških fantov, ki bodo ravno na ta dan slovesno predstavili pesmi z nove zgoščenke. Pokažimo, da nam je pomembno, od kod izviramo, da smo

na to ponosni in se veselimo uspeha bližnjih.

Sedaj smo že močno zakorakali v novo leto, od katerega pričakujemo, da bo boljše kot preteklo. Voščili smo si veliko lepih stvari in si zadali marsikatero zaobljubo. Pa se je držimo? Ali je postala muha tednica oziroma enodnevnica?

Za december velja, da se ne dogaja veliko stvari in se posledično manj piše. Toda letošnje leto ni bilo tako. Prireditve in nastopajoči si kar podajajo kljuge in nas vabijo, da se udeležimo predstav, koncertov in srečanj. Dogodki so marsikaterega občana nagovorili, da se je odpravil in se udeležil decembrskega rajanja in prepeval in plesal v družbi znanih glasbenikov, katerih intervjuje si lahko preberete. Enako pestro dogajanje sledi tudi v mesecu februarju.

Z novo naslovno podobo občinskega glasila nadaljujemo obeležje in praznovanje glasila, ki vstopa v 30. leto izhajanja. V naslovni vrstici se je oblikovalec anagramsko poigral z besedo kraj in izpostavil raj. Res nam morajo včasih obi-

skovalci od drugod povedati, da živimo na lepem kraju, ki je obdan z okoliškimi griči, polja so rodovitna, v kraju domujejo prijetni in delovni ljudje, ki radi dobro in lepo zapojejo. Slika v ozadju predstavlja naravo in griče, ki Dobropolje obdajajo, ter tudi pot, ki vabi k obisku in je vodilo razvoja ter predstavlja povezljivost z drugimi kraji v smislu dnevnih migracij. Oblikovalec je tudi grafiko prilagodil novim smernicam, tako je rešitev najbolj optimalna, osvežena, je prijetna ter ne bode v oko.

V oko pa vsekakor ne bodejo vrtnice, ki bodo 14. februarja iskano blago. Mesec februar je tudi mesec ljubezni, ko se na valentinovo utrne kakšna nova ljubezen, ki morda prerase v dolgotrajno razmerje. Valentinovo je praznik zaljubljenec, kjer se vsi trudijo še na poseben način poudariti in izpovedati ljubezen. Modri sicer pripomnijo, da je za izkazovanje ljubezni tudi v preostalih mesecih dovolj časa, čemur moramo tudi mi prikimati.

Težko pa pokimamo predlogom sprememb zakonodaje vlade, ki se dotika energetske modifikacije. Kurilna sezona je v razmahu, končno smo bili deležni nekoliko nižjih temperatur, primernih za zimski čas, ko nas je vlada razburila s predlogom Zakona o prepovedi kurjenja drv. Seveda nas je to dobro ogrelo in skorajda nismo več potrebovali, da se zakuri v peči. To »zamisel« bi lahko hitro

Naš kraj

Ustanovitelj glasila je Občina Dobropolje.

Naslov uredništva: Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje.

Odgovorni urednik: Uroš Gačnik.

E-pošta: nas-kraj@dobropolje.si, gsm: 041 885 111.

Lektoriranje: Mojca Pipan.

Člani izdajateljskega sveta: Zdenka Novak Nose (predsednica), Ana Pugelj, Mojca Babič, Dušica Hočevar.

Glasilo Naš kraj je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu Republike Slovenije za kulturo pod zaporedno številko 741.

Oblikovanje, prelom in tisk: PARTNER GRAF zelena tiskarna, d.o.o.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1300 izvodov.

Naslednja številka izide v **četrtek, 29. februarja 2024.**

Rok za oddajo prispevkov je **17. februar 2024.**

Kazalo

UREDNIKOV UVODNIK	3
IZ OBČINE	4
OBVESTILA	6
INTERVJU	10
IZ VRTCA IN ŠOLE	16
KULTURNA DEDIŠČINA	24
KULTURA	26
IZ DRUŠTEV	32
PISMA BRALCEV	42
ŠPORT	47
ZAHVALE	50

umestili med rubriko »saj ni res, pa je«. V naši občini je veliko gospodarjev, ki s svojimi gozdovi gospodarno ravnaajo, živijo z gozdom, ki jim daje dodaten vir dohodka. Imamo tudi močno razvito lesno industrijo, katere odpadki se uporabljajo

za izdelavo briketov, peletov ali lesne biomase. Močno upam, da bo prevladala zdrava pamet in se tovrstne reforme ne bodo izvedle, na kar lahko vplivamo tudi mi, s tem, da jasno povemo svoje stališče. *Saj edinost, sreča, sprava k nam naj*

nazaj se vrnejo; otrok, kar ima Slava, vsi naj si v roke sežejo, de oblast in z njo čast, ko pred, spet naša boste last!

Pa vesel praznik kulture vam želim! ■

Poročilo o delovanju občine

V sodelovanju z županom, občinsko upravo in političnimi skupinami pripravil podžupan dr. Jernej Stare.

Po sprejemu občinskega proračuna na decembrski seji smo vstopili v praznični čas, ki so ga popestrili družabni dogodki in prireditve. Ti so bili letos še posebej pestri, najbolj množičnega – dvodnevne prireditve Dobrepolje Dobrevolje fest – pa se je udeležilo več ljudi, kot ima naša občina prebivalcev. Po novi, a zelo dobri izkušnji se je na nas obrnilo več izvajalcev kulturnih in zabavnih programov ter izrazilo interes za nastop pri nas, zato si obetamo, da se bo živahno in pestro dogajanje nadaljevalo tudi v prihodnje. O prireditvah boste krajanji primerno in pravočasno obveščeni.

Občinske investicije potekajo po načrtu. Izgradnja kanalizacije Kompolje se nadaljuje, zaključena je gradnja voda ob regionalni cesti, v zaključni fazi je gradnja vakuumske postaje v Kompoljah (objekt je pokrit, nameščena so vrata, ob postaji je že postavljen oporni zid ipd.), nadaljuje se gradnja vodov in priključnih jaškov v vasi. Zaradi tega bo nekaj časa potrebna v vasi popolna zapora nekaterih delov cest – za nevšečnosti se opravičujemo.

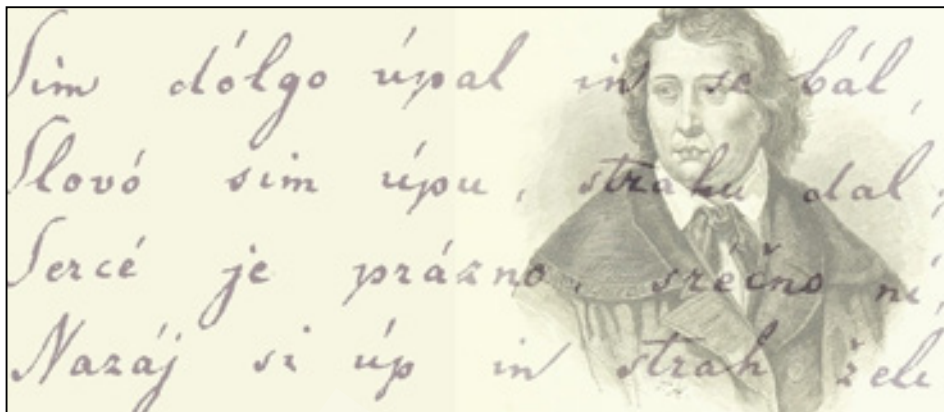
Dogovorjeno je bilo, da bo podjetje Elektro Kočevje pripravilo idejno zasnovo za pokablitev vodov na območju, kjer se bo izgradila kanalizacija, in jo v sodelovanju z občino predstavilo krajanom Kompolj.

Obnova glavnega vodovoda od Roba proti Rašici na odseku pri Dolščakah (Ob-

čina Velike Lašče) uspešno poteka. Zemeljska dela in položitev cevi je zaključena. Na Vidmu je bil modri pas na cesti proti Zavodu sv. Terezije porezkan, saj je postal zaradi spolzkosti nevaren. Hoja po tej cesti je tako varnejša.

V začetku januarja so nas krajanji obvestili o veliki količini odpadkov na makadamski poti med Bruhanjo vasjo in Kompoljami in okrog nje. Občina je kontaktirala pristojne službe, ki so delno že očistile pot, sanacija pa bo dokončana v kratkem. Vsem krajanom, ki odgovorno ravnate z odpadki in se zavedate svoje odgovornosti do narave in do skupnosti, se zahvaljujemo. Obenem vljudno pozivamo vse k vestnemu ravnanju, saj je na voljo dovolj ustreznih načinov in virov informacij, kako prav ravnati z odpadki – predlagamo, da se za nasvet v teh zadevah obrnete na komunalno podjetje. Prav tako gre zahvala krajanom za zelo hitro obvestilo, za kar se priporočamo tudi v prihodnje – nasmetena območja in divja odlagališča je mogoče prijaviti tudi na spletni strani občine. ■

PREŠERNOV DAN – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Vabimo Vas na proslavo
ob slovenskem kulturnem prazniku,
v sklopu katere bodo Zagoriški fantje
obeležili 75. letnico delovanja
s predstavitvijo izdane zgoščenke
Fantje se zbirajo 's kranjske dežele.

Poleg Zagoriških fantov bodo nastopili še
Eva Kadunc

Veronika Lavrič – violinske citre
Marička Žnidaršič – ljudska pripoved
Otroška folklorna skupina

Proslava bo na predvečer praznika,
v sredo, 07.02.2024, ob 19. uri
v dvorani Jakličevega doma na Vidmu.

Program bo povezovala Tina Kadunc.

Napoved dogodkov:

V soboto, 27. januarja, ob 10.30 uri v dvorani Jakličevega doma gostuje **skupina Zvonček**. Predstava je namenjena otrokom od 3. do 8. leta starosti, v glavnih vlogah: Marta Zore in Gojmir Lešnjak - Gojc.

V nedeljo, 28. januarja bo v Športni dvorani **ob 17. uri, futsal tekma** skupine U19

V torek 30. januarja ob 20. uri bo **povratna tekma četrtnine finala**, kjer se bosta pomerila FK Dobrepolje in Siliko Vrhnika

V sredo, 7. februarja, ob 19. uri na predvečer kulturnega praznik lepo vabljeni na **proslavo v Jakličev dom**, kjer nam bodo Zagoriški fantje z gosti pričarali prijeten večer.

Skupina Svizci bo razveseljevala s svojo predstavo »Afera pouhn kufr« **v nedeljo, 11. februarja 2024, ob 18. uri** v Jakličevem domu. Več na Facebook strani Skupina Svizci.

V nedeljo, 18. februarja, ob 18. uri nas bo nasmejal **Vid Valič** s predstavo Strast, dojenčki in rompompom.

Kaj delajo čebelarji pozimi?

Miha Tekavčič, ČD Dobropolje

V zimskem obdobju počivajo naše pridane čebelarke delavke, medtem ko čebelarji skrbno polnimo kozarce z medom. Dobropoljski čebelarji se v tem času intenzivno pripravljamo na novo čebelarstvo sezono, polni načrtov ter ustvarjalnih idej. Posebno pozornost posvečamo tudi izobraževanju, saj verjamemo, da je stalno učenje ključno za napredek in kakovostno skrb čebel. ■

Uživanje medu v prehodnem obdobju

Med je eden od čebeljih pridelkov, ki je tako hranilno in energijsko bogato živilo. Uživamo ga lahko kot prehransko dopolnilo pri uravnoteženi prehrani ter zdravem načinu življenja, saj na nas deluje pozitivno. Med se priporoča v prehodnih obdobjih, ko so na pohodu virusna obolenja. Z uživanjem medu krepimo svoj organizem, če zbolimo, pa blažimo težave, saj deluje blagodejno.

Tomaž Samec, svetovalec za varno hrano pri Javni svetovalni službi v čebelarstvu

Slovenski čebelarji so cenjeni tako doma kot v tujini. Prav tako je cenjeno slovensko čebelarstvo, saj ga odlikujejo dobra čebelarska praksa in visoki standardi pri pridelavi medu. Sam med je bogata mešanica 300 različnih kemijskih spojin. In prav pestrost teh spojin je odgovorna za senzorične lastnosti posamezne vrste medu, ki se razlikujejo po barvi, vonju, okusu in aromi.

In kakšne so razlike med njimi?

Akacijev med je skoraj brezbarvne do slamnato rumene barve. Značilna zanj sta blagodejni okus in vonj, kar pomeni, da je še posebej odlično sladilo za pijače.

Cvetlični med je po svojih senzoričnih lastnostih zelo pester, saj so čebele nabirale nektar na različnih cvetočih rastlinah. Značilno zanj je, da je svetel in lahko hitro kristalizira. Ugodno deluje na izčrpanost organizma.

Lipov med diši prijetno po lipovem cvetju in mentolu. Je svetlo rumene do svetlo jantarne barve z zelenim odtenkom. Med je lahko nektarnega ali manovega izvora. Uporablja se za lajšanje prehlada in povišane temperature.

Kostanjev med je rjave, jantarne barve, vonj je oster. Vsebuje velike količine cvetnega prahu pravega kostanja, zaradi česar je še posebej cenjen. Blagodejno vpliva na organizem in ga pomirja. Uporablja se tudi v kulinariki, predvsem pri peki potic in različnih vrst peciva.

Smrekov med je rdečerrjave barve, diši nežno po smoli, aroma je po sirupu smrekovih vršičkov in zeliščnih bombonih. Smrekov med se priporoča pri kašlju, slabokrvnosti in bronhitisu.

Gozdni med je mešanica različnih

vrst mane in vzorci gozdnega medu se lahko razlikujejo po barvi, vonju, okusu in aromi. Zanj je značilno, da v njem ne prevladuje nobena vrsta mane ter da sta okus sladkega in kislega uravnotežena. Gozdni med ugodno deluje pri vnetjih dihalnih poti, živčni napetosti in pri zmanjšani odpornosti organizma.

Hojev med je temno sivorjave barve z zelenimi odtenki. Aroma je značilna po karameli in mleku v prahu. Je posebna vrsta medu, ki ga v Sloveniji ni toliko kot drugih vrst. Bogat je z mineralnimi

snovmi, ki ugodno delujejo na naš organizem.

Slovenija s svojo raznovrstno, pestro naravo in ugodnim podnebjem omogoča pridelavo različnih vrst medu, kar nas dela edinstvene. Med kot čebelji pridelek pa je vsestranski in ga lahko uživamo na številne načine.

Uživamo ga lahko **samostojno**, tako da ga preprosto zajamemo s čajno žličko ali ga namažemo na kruh. Lahko ga užijemo

v **kombinaciji z drugimi čebeljimi pridelki**, kot so cvetni prah, propolis in matični mleček. Med je lahko **dodatek k hrani**. Uporabimo ga kot naravno sladilo pri pripravi različnih jedi, kot so omake, marinade, solate in pečeno meso. Prav tako se odlično poda k različnim vrstam sira in kruha. Med je lahko tudi **sestavina v napitkih**. Odlično se poda k čaju, prav tako smutijem, jogurtom in koktajlom.

Slovenski med je zelo raznovrsten

prav zaradi raznovrstnosti pokrajine in pestrosti rastlinstva na posameznem območju, kjer čebele nabirajo nektar ali mano. In prav glede na številne lastnosti je med cenjen ne le kot sladilo, temveč tudi kot dodatek v prehrani, lajšanju raznih tegob, ki nas pestijo v prehodnem obdobju, uporaben pa je tudi v kozmetične namene. S tako široko uporabnostjo je med cenjen tako doma kot tudi v tujini. ■

Cigaretetni ogorki so strupena plastika

Cigaretetni ogorki pomenijo veliko okoljevarstveno težavo, ki se je na prvi pogled sploh ne zavedamo. Kadilcem se po večini zdi, da so ogorki nedolžne smeti, ki jih odvržejo na tla, gozdne poti, v reke, morje in nasploh v naravo.

Javno komunalno podjetje Grosuplje,

foto: Pixabay in Unsplash

Odvržijo jih tam, kjer so, in se ob tem ne zavedajo velike razsežnosti tega ravnanja. Menimo, da je metanje cigaretetnih ogorkov resnično nesprejemljivo smetenje, še posebej, ker ta odpadki velja za enega najštevilčnejših na svetu. Odlaganje cigaretetnih ogorkov v naravi pa je žal družbeno še vedno sprejemljivo onesnaževanje okolja. Po nekaterih podatkih je metanje cigaretetnih ogorkov na tla ali iz avtomobila tako pogosto, da to počne kar 75 odstotkov kadilcev.

Medtem ko plastične vrečke že počasi izginjajo iz uporabe, plastične slamice so že izginile, nas sedaj čaka še večji izziv: cigaretetni ogorki. Najštevilčnejši odpadki na svetu. Vsako leto po vsem svetu proizvedemo šest bilijonov cigaret, kar pet milijard cigaretetnih ogorkov pa zavržemo v naravi.

Ali ste vedeli, da cigaretetni ogorki vsebujejo plastična vlakna?

Mnogi zmotno mislijo, da so cigaretetni filtri iz biorazgradljivega materiala in z njimi ravnajo nepremišljeno ter jih pustijo tam, kjer so kadili. Tako najdemo cigaretetne ogorki praktično vsepovsod in nas spremljajo na vsakem koraku.

Resnica pa je, da so cigaretetni filtri narejeni iz celuloznega acetata oziroma acetilceluloze – termoplastičnega polimera, narejenega iz celuloze, ki je obdelana z očetno kislino. Uporablja se kot osnova za umetna vlakna in plastiko.

Da se ta vlakna razgradijo, je potrebnih več desetletij.ocene o tem, koliko časa je potrebnega za razgradnjo ogorka, so različne in so odvisne od okoljskih razmer, torej sonca in dežja. Nedavna študija pa je pokazala, da je bil cigaretetni ogorek po dveh letih razgrajen le približno 38-odstotno. Iz cigaretetnih ogorkov se izpirajo strupene kemikalije (arzen in svinec) v okolje in onesnažijo vodo. Toksična izpostavljenost lahko zastrupi ribe in druge živali, ki ogorko pojedjo. Da cigaretetni filtri niso nedolžna stvar, je pokazala tudi raziskava na ribah. V vodo, v kateri so predhodno namakali cigaretetne ogorki, nato pa jih odstranili, so dali ribe in jih opazovali. Po štirih dneh je polovica rib poginila, kar kaže na to, da snovi iz cigaretetnih ogorkov prehajajo v vodo in so za morske živali strupene in smrtno nevarne.

Kam odlagamo cigaretetne ogorki?

Cigaretetni ogorki ne sodijo v koš za biološke odpadke. Odvreči jih moramo v zabojnike za preostanek odpadkov, ki jih skupaj z drugimi odpadki predelajo.

Mnoge države in lokalne skupnosti so sprejele zakone in predpise, s katerimi skušajo zmanjšati težavo s cigaretetnimi ogorki. Ponekod so na vseh javnih površinah in plažah prepovedali kajenje. Ponekod so visoke kazni za odmetavanje cigaretetnih ogorkov, drugje pa cigaretetnim škatlicam zaračunavajo dodatno pristojbino, ki je namenjena za čiščenje in ravnanje s cigaretetnimi ogorki. Stroški čiščenja cigaretetnih ogorkov so ogromni. Veliko obalnih mest po svetu je prepovedalo kajenje na plažah.

In zakaj so sploh ustvarili cigaretetne filtre?

V 50. letih prejšnjega stoletja so razvili plastične filtre za cigarete z namenom zajemanja strupenih snovi in s tem zmanjšanja tveganja za razvoj pljučnega raka pri kadilcih. Sredi 60-ih let pa so spoznali, da je dejansko nikotin, ki so ga filtrirali s temi filtri, ključna sestavina, ki zagotavlja največje zadovoljstvo kadilcem. Kot odziv na to spoznanje so začeli proizvajati manj učinkovite filtre, ki omogočajo prehod nikotina. Čeprav je pojav cigaret s filtri zmanjšal incidenco nekaterih pogostih oblik pljučnega raka, je hkrati povečal pojavnost adenokarcinoma, kar je žlezna oblika raka pljuč. Tako filtri niso izboljšali zdravja kadilcev in hkrati močno obremenili naše okolje.

Seveda obstaja najboljša rešitev za to težavo, to je prenehanje kajenja. S tem bomo naredili v prvi vrsti veliko uslugo sebi, vsem okoli sebe in seveda tudi okolju. ■

Podjetniški kotiček z Območno obrtno-podjetniško zbornico Grosuplje

V decembru smo uspešno izvedli prednovoletno srečanje podjetnic in obrtnic v družbenem domu Grosuplje. Skoraj 40 izjemnih žensk je pozdravil g. župan dr. Peter Verlič, sledilo je predavanje gospe Jane Benčina Henigman z naslovom

Ženska. Drugi del druženja je bil namenjen ženski duši z gospo Ana Rozman, ki je pisateljica, novinarka in učiteljica plesa shankti.

Zahvaljujemo se OOO Grosuplje, Občini Grosuplje, Občini Dobropolje, Pro-

shopu, Promini, podjetjema Don don in Decathlonu za sponzorstvo. Posebna zahvala gre tudi Vrtnarstvu Frbežar, ki je poskrbelo za dekoracijo in za darili za predavateljici.

PRIHAJAJOČI DOGODKI NA OOO GROSUPLJE:

KDAJ ter KJE?	NASLOV	VSEBINA SEMINARJA	Prijava:
05. 2. 2024, ob 9.00 uri, preko spleta	KAJ MORAM VEDETI O PRAVNI UREDITVI SPLETNE TRGOVINE?	Program: <ul style="list-style-type: none"> Zahteve zakonodaje za upravljanje spletne trgovine in prodajo preko spleta. Zagotovitev varstva potrošnikov pri poslovanju preko spletne trgovine, s poudarkom na sklepanju pogodb na daljavo. Zahteve glede sestave splošnih pogojev poslovanja. Reševanje potrošniških sporov s poudarkom na zunajsodnem načinu reševanja sporov. Jezikovne zahteve glede upravljanja spletne trgovine. Obdelava osebnih podatkov v okviru spletne prodaje in zahteve zakonodaje. 	
10.2.2024, ob 7.00, v Domu obrnikov	REDNO USPOSABLJANJE VOZNIKOV ZA LETO 2024 (koda 95)	Predavanje v okviru PROGRAMA 5 bo zajemalo naslednje teme: <ul style="list-style-type: none"> Prevoz tovora – tehnologija prevozov (prva polovica časa) Nalaganje in pritrjevanje tovora (druga polovica časa) Predviden čas trajanja usposabljanja je 7 šolskih ur. Prijava: https://www.ooz-grosuplje.si/dogodki/385-redno-usposabljanje-voznikov-za-let-2024-koda-95	
Izvedba: 18. – 19. 5. 2024 Prijave do 31.1.2024	IZLET: MÜNCHEN in BISERI BAVARSKE	Dvodnevni izlet. Program: Prvi dan: mesto München in BMW muzej Drugi dan: Berchtesgaden (solni rudniki), ogled Kraljevega jezera in Orlovega gnezda Razpis in prijavnico najdete na spletni strani OOO Grosuplje: https://www.ooz-grosuplje.si/dogodki/387-ooz-grosuplje-vabi-na-izlet-muenchen-in-biseri-bavarske	

Na naši spletni strani je še vedno aktivno povabilo k oddaji ponudbe kot izvajalec izobraževanja v Programu spodbujanja razvoja malega gospodarstva pri OOO Grosuplje v letu 2024: <https://shorturl.at/cwT09>.

Potrebujete pomoč pri nakupu letne vinjete, da vpogledamo v izvide ali morda želite dodati dejavnost na spot točki? Oglasite se na eni izmed naših Digi info točk, kjer vam bodo prijazni svetovalci pomagali.

Lokacija	Delovni čas
Pisarna OOO Grosuplje	PON, SRE, PET: 8.00 – 12.00, TOR, ČET: 12.00 – 15.00
Knjižnica Ivančna Gorica	PON, TOR, ČET: 8.00 – 12.00, SRE: 16.00 – 19.00, PET: 13.00 – 16.00
Knjižnica Dobropolje	PON, TOR, PET: 8.00 – 12.00, SRE: 15.30 – 18.30, ČET: 12.00 – 15.00

DELOVANJE OOO GROSUPLJE: Vse svoje člane in stranke obveščamo, da se na nas lahko obrnete po elektronski pošti: ooz.grosuplje@ozs.si in po telefonu: 01 786 51 30. V času uradnih ur pa se lahko zglasite v naši pisarni.

Patricija Brezovar, mag. inž. str.,
poslovna sekretarka OOO Grosuplje

Delovni čas pomembnih služb, ustanov

AMBULANTA VIDEM - DOBREPOLJE

Ordinacijski čas ambulante:

Ponedeljek: 12.00 do 20.30.

Torek: 7.00 do 14.30.

Četrtek: 12.00 do 20.30.

Petek: 7.00 do 14.30.

Sreda: referenčna ambulanta

od 7.00 do 14.30

(po predhodnem dogovoru).

Kontaktna telefonska številka: **01 780 72 20.**

Elektronska pošta:

narocanje@zd-videm.si

(za naročanje na pregled),

ambulanta@zd-videm.si (za druga vprašanja).

ZDRAVNIŠKA OSKRBA KONEC TEDNA IN PONOČI – dežurna služba

Ob delavnih ponoči (od 19.30 do 6.30), od sobote od 14.00 do ponedeljka do 6.30 in ob praznikih deluje skupna dežurna služba za območje občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje, organizirana na lokaciji ZD Ivančna Gorica.

Za vsa NUJNA stanja kličite na telefonsko številko 112 ali dežurnega zdravnika na: 031 656 000.

ZOBNA ORDINACIJA VIDEM

(dr. Miha Markelj)

Ponedeljek: 12.30 do 19.00.

Torek: 13.00 do 19.30.

Sreda: 7.00 do 13.30.

Četrtek: 7.00 do 13.30.

Petek: 7.00 do 13.30.

Naročanje je možno na telefonskih številkah:

01 780 78 66 in 031 478 290 ali po elektronski

pošti: zobna.videm@gmail.com ali

mmiha2@siol.net.

ŠOLSKA ZOBNA ORDINACIJA

Kontaktna telefonska številka: 01 780 72 10.

LEKARNA LJUBLJANA, VIDEM

Ponedeljek in četrtek: 12.00 do 19.00.

Torek, sreda in petek: 7.30 do 14.30.

www.lekarnaljubljana.si,

kontaktna telefonska številka: 01 230 61 00,

e-naslov: lekarna.dobropolje@lekarna-lj.si.

FIZIOTERAPIJA KRAJNC

Od ponedeljka do petka: 6.00 do 11.00.

www.fizioterapija-krajnc.si,

kontaktna telefonska številka: 040 332 712,

e-naslov: info@fizioterapija-krajnc.si.

OBČINA DOBREPOLJE – URADNE URE

Ponedeljek: 8.00 do 11.00 in 12.00 do 14.30.

Sreda: 8.00 do 11.00 in 12.00 do 17.00.

Petek: 8.00 do 11.00 in 12.00 do 13.00.

Kontaktna telefonska številka: 01 786 70 10.

KLICNI CENTER PROSTOFER (080 10 10)

Od ponedeljka do petka: 8.00 do 18.00.

KNJIŽNICA GROSUPLJE – VIDEM

Delovni čas:

Ponedeljek: 12.30 do 19.00.

Torek: 8.00 do 15.00.

Sreda: 12.30 do 19.00.

Četrtek: 11.00 do 15.00.

Petek: 12.30 do 19.00.

www.gro-sik.si/Enote/Enota-Dobropolje,

kontaktna telefonska številka: 01 786 71 40.

ŽUPNIJSKA KNJIŽNICA

Torek: 18.00 do 20.00.

POŠTA VIDEM

Ponedeljek in sreda: 14.00 do 18.00.

Torek, četrtek in petek: 9.00 do 14.00.

Sobota: 9.00 do 12.00.

Kontaktna telefonska številka: 01 788 77 68.

KMETIJSKA ZADRUGA VIDEM

Od ponedeljka do petka: 7.00 do 17.00 (ob

prestititvi ure zimski čas – odprto do 16.00).

Sobota: 8.00 do 12.00.

Kontaktna telefonska številka: 01 780 72 04.

POLICIJSKA PISARNA DOBREPOLJE –

Jakličev dom (vhod iz smeri igrišča)

Uradne ure:

Ponedeljek: 15.00 do 17.00.

Torek: 10.00 do 12.00.

www.policija.si, tel številka: 01 781 83 80,

e-naslov: pp_grosuplje.pulij@policija.si

KONCESIONAR – UREJANJE POKOPALIŠČ,

24-URNA DEŽURNA SLUŽBA

Pogrebne storitve Novak

Kontaktni telefonski številki: 07 388 81 00 in

031 876 276, e-naslov: marija.novak@siol.net.

SKUPNA OBČINSKA UPRAVA 5G:

PODROČJE UREJANJA PROSTORA IN

VARSTVA OKOLJA

Kontaktna telefonska številka: 01 788 87 59,

e-naslov: jasmina.selan@grosuplje.si.

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT

Kontaktna telefonska številka: 01 788 87 50,

e-naslov: inspektorat@grosuplje.si.

MEDOBČINSKO REDARSTVO

Kontaktna telefonska številka: 01 788 87 50,

e-naslov: redarstvo@grosuplje.si.

Glasilo Naš kraj stopa v 30. leto!

V tokratni številki predstavljam pogovor s tretjo urednico, vedno nasmejana Mojca Kebelj (prej Pugelj).

Uroš Gačnik

Spoštovana ga. Mojca, vesel sem, da se lahko ponovno po dolgem času ustavi-va in pogovoriva, najina srečanja so bila včasih pogostejša, tudi vaše priložnostno delo, raznašanje pošte, je temu botrovalo, sedaj pa je le redko priložnost, da izmenjava kaj besed.

Ker ste že nekaj časa nekoliko odmaknjeni, bi vas prosil, če se lahko bralcem (predvsem mlajšim) na kratko predstavite.

Torej ... Sem Mojca Kebelj, v času urednikovanja občinskega glasila sem stanovala v Strugah. Leta 2010 sem se preselila na Dolenjsko, v Mirno Peč, kjer še danes živim s svojo družino. Večino časa sem nasmejana in dobre volje. Kadar si nekaj zadam, to tudi izpolnim. Vedno priskočim na pomoč, če jo nekdo potrebuje. Na predlog takratnega (in zdajšnjega) župana Janeza Pavlina ter takratnega podžupana Jožeta Hočevarja sem leta 2008 sprejela delo urednice občinskega glasila. Tako je v času mojega urednikovanja (od aprila 2008 do marca 2016, torej osem let) izšlo 96 števil.

Najprej bi vas rad povprašal, kako ste sedaj? Kaj počnete, kaj zapolnjuje vaš prosti čas?

Zaposlena sem na Univerzi v Novem mestu, Fakulteti za zdravstvene vede, kot strokovna sodelavka v referatu za študijske zadeve. V svoji službi zelo uživam, saj je delo raznovrstno in pestro vsak dan. Nikoli ne moreš povsem predvideti, kaj bo treba narediti oz. kakšen bo dan. In to mi je super. Prosti čas najraje preživljam doma, rada urejam vse okrog hiše, grem na kakšen sprehod ali pa preberem kakšno dobro knjigo.

Pot vas je zanesla izven meja občine. Zaradi tega je bilo verjetno težko spremljati vsa dogajanja v občini. Kako ste to reševali?

Zelo težko mi je bilo spremljati vse dogajanje, sploh potem, ko sem leta 2013 postala mamica. Do takrat sem še neka-

ko združevala svoje življenje v Mirni Peči in dogajanje v domači Občini Dobropolje ... K sreči je bilo posameznikov iz občine, društev in številnih drugih, ki so pripomogli k obveščanju občanov, precej, tako da je bilo glasilo še vedno obsežno in polno raznovrstnih informacij.

Kakšno je sedaj vaše življenje? Predvidevam, da živite družinsko življenje. Ste aktivni na kakšnem drugem področju?

Sedaj živim družinsko življenje, imam tri krasne fante – moža in še dva sinova, stara sedem in deset let. Na kakšnem drugem področju nisem aktivna.

Je življenje brez glasila manj stresno?

V bistvu mi urejanje občinskega glasila ni nikoli predstavljalo stresa. Prav lušno se je bilo udeleževati dogodkov in prireditve, ki jih ni bilo malo, in prav lepo je bilo sodelovati z ljudmi iz občine in izven nje. Mislim, da smo imeli kar zgledno sodelovanje z vsemi soustvarjalci glasila, ustvarile so se lepe vezi, nekatere trajajo še danes.

Zakaj ste se poslovili od tega težkega, a hkrati zanimivega dela?

Služba v Novem mestu ter življenje v

Mirni Peči sta edina razloga, zaradi katerih nisem več mogla urejati občinskega glasila.

Kaj ste pogrešali pri svojem poslanstvu oziroma bi sedaj naredili drugače?

Ko sem pri 22 letih prevzela urednikovanje, si v bistvu sploh nisem predstavljala, kaj to pomeni. Takrat ko sem delala, sem mislila, da delam po svojih najboljših močeh. Če bi sedaj pogledala nazaj, bi se verjetno marsičesa lotila drugače. V tem času sem slišala veliko pohval, tudi graje in kritike – nekatere upravičene, nekatere tudi ne, a tako je, ko delaš z ljudmi oz. za ljudi. Nikoli ni za vse prav.

Še sedaj spremljate NK? Kaj menite o dogajanju v Dobropolju?

Naš kraj občasno vzamem v roke pri starših, ki jih v Strugah pogosto obiščem. Dogajanja je ogromno, je pestro, za vse generacije, tako da vsak občan lahko najde nekaj zase, če želi.

Verjetno želite za konec še kaj sporočiti bralcem?

Vsakemu želim vso srečo. Uživajte življenje tako, kot je. Bodite to, kar ste, in delajte, kar vas veseli. In kar koli delate, delajte s srcem, poskusite si narediti vsak trenutek čim lepši in ob tem mislite tudi na druge, ne le nase.

Najlepše se vam zahvaljujem za pogovor, želim vam še naprej obilo veselja ter iskrena hvala za vaš prispevek. Menim, da se vam lahko v imenu občanov zahvalim za ves trud, ki ste ga med urednikovanjem vlagali v glasilo, ga s tem bogatili in ohranjali dogodke v pisani obliki.

Vse dobro vam želim! ■

Dobrepolje Dobrevolje fest 2023

Tako se je imenovala dvodnevna prireditev v organizaciji podjetja Naravni pretok, d. o. o. Na izjemnem glasbenem dogodku, kot ga še ni bilo, se je zvrstila četica priznanih in uveljavljenih glasbenikov, ki so dodobra napolnili ogrevan šotor, pod katerim se je rajalo v jutranje ure.

Župan in Marjetka sta pritisnila zlati gumb.

In zlati lističi so se usuli...

Uroš Gačnik

Prireditev je potekala na območju industrijske cone Predstruge 29. in 30. decembra. Prvi dan je bil namenjen malo starejšemu občinstvu, ki so ga dodobra razvneli Polkaholiki ter proslavili osem milijonov ogledov video spota Lučke. Sledilo je glasbeno presenečenje, ko je nastopil duo Maraaya, nekoliko kasneje pa so skupaj z županom Janezom Pavlinom, po vzoru oddaje Slovenija ima talent, z zlatim gumbom ugotovili, da ima Dobrepolje talent. Prisotne je nato z nežnimi ritmi očarala vedno odlična Danijela, s katero je prepevalo vse občinstvo. Dekleta so nestrno pričakovala

Zvezda večera - Danijela

nastop Luka Basija, ki je ozračje naelektril ter dodobra utrudil glasilke in telesa vseh obiskovalcev. Til Čeh s Petelini pa je s svojim glasbenim nastopom zaokrožil niz hitov ter tako zaključil koncertno dogajanje. Obe prireditvi je spretno povezovala Jasna Kuljaj, ki goji prijateljske odnose z eno izmed naših občank in je bila v Dobrepolju že večkrat.

Med prireditvijo sem opravil nekaj pogovorov, prvega sem poprosil za komentar župana Janeza Pavlina.

Energija je izjemna, pravkar ste prišli z odra, kjer ste nagovorili množico in skupaj z Marjetko pritisnili na zlati gumb. Lahko kaj več poveste o tem?

Množica uživa v glasbi.

Voditeljica Jasna Kuljaj.

Ja, se pravi, Dobropolje ima talent, iz tega sledi, da so položeni temelji, da bodo take prireditve v Dobropolju tudi v prihodnje.

Me veseli, tovrstnih prireditev je v preteklosti zagotovo primanjkovalo, to je pravzaprav en bum in preboj, ki ga je Občina Dobropolje kot častni pokrovitelj izvedla. Seveda brez glavnega organizatorja to ne bi bilo možno.

Imamo stare zasluge, poznanstva in na tem gradimo, zato je do tovrstne izvedbe prišlo. V kontekstu dobrodelne prireditve, kjer smo s pomočjo blagovne znamke NNikas podarili hišico ter dobro sodelovanje z njimi nadgradili s to prireditvijo. Moja želja je, da tudi v prihodnosti delamo podobne stvari v našem kraju.

V zadnjem letu opažam, kar je izredno pomembno, da je v naši občini prišlo do sodelovanja. Ne mečejo se več polena pod noge, sodeluje se, in tako vsi pomagamo k napredku občine. Tega sem izredno vesel.

Mega show za otroke.

To je res izredno. Na podlagi tega veliko organizacij in kraj pridobijo prepoznavnost. To vse sta temelj in lepa popotnica za prihodnost. Turistično društvo, ki je sodelovalo, je tako pridobilo prepoznavnost, saj je bilo veliko obiskovalcev od drugod.

Res je, vse poti vodijo v Dobropolje, kar so dokazali obiskovalci.

Želite za konec sporočiti tudi bralcem kakšno željo, misel?

Lahko povem podobno, kot sem že na odru povedal, da naj vsi to veselje,

Zbrane je obiskal tudi Dedek Mraz.

Palčice so animirale male nadobudneže.

TD je sodelovalo na prireditvi.

Enkratni Čuki so ponovno navdušili.

Čuki

Trkaj si je po nastupu vzel čas tudi za druženje.

radost in srečo odnesejo v novo leto ter jih delijo na vsakem koraku in podarjajo sočloveku nasmeh – naj nasmeh vsem polepša dan.

Naslednji dan, sobota, 30. decembra, je bil namenjen našim najmlajšim.

Mega show za otroke se je začel z Vilo Ekseno in superjunaki (Pokahontas, Spiderman, Batman, Superman, Sneguljčica ...), ki so napolnili oder in pozdravili najmlajše. Na začetku dvorane si je bilo možno pobarvati obraz ter izdelati risbe, iz balonov so prijazne animatorke ustvarjale meče in psičke, zbrane je obiskal tudi Dedek Mraz, obkrožen s palčki in snežinkami. Tudi v soboto so najmlajši obiskovalci od blizu in daleč dodobra napolnili šotor ter se ob skladbah in animaciji Čukov veselo pozibavali. Jože Potrebujes je znal animirati otroke, ki so sledili gibom mičnih plesalk, in tako ustvarili prijeten dogodek. Posebej skupine Čuki ni treba predstavljati, saj skupina deluje že dalj časa in nas večina zna številne skladbe na pamet.

Nastop se je nadaljeval z raperjem Rokom Terkajem, bolj znanim pod umeetniškim imenom Trkaj. Slovenski raper

prihaja iz Ljubljane. Je pisec besedil, novinar, popotnik, dvakratni slovenski zmagovalc v freestyle battlu. Z rapom se ukvarja že od leta 2001. Z dr. Igorjem Saksido sta izdala knjižno uspešnico in album Repki, ki je izšel v založbi Mladinske knjige. S pesmijo, animacijo in rapom sta navdušila otroke, ki so na glas prepevali.

Na koncu pa je zbrane navdušil Ri-

Ribič Pepe je nastopil kot zadnji, zato so ga otroci nestrno čakali.

bič Pepe. Lik izhaja iz zgodbe o starem mornarju Ribiču Pepetu in njegovem najboljšem prijatelju, ptiču Kakaduduju. Ribič Pepe in Kakadudu sta v neprestanem lovu na lisjaka Foksnerja, gusarja, ki skriva zaklad. Med iskanjem Foksnerja in njegovega zaklada Pepe in Kakadudu spoznavata nove stvari in se veliko koristnega naučita. Poleg tega pa na poti za Foksnerjem Pepe otroke uči risati, slikati in izdelovati, s čimer je tudi tokrat navdušil številne.

Na prireditvi so bili opaženi znani Slovenci, med njimi so prišli v Dobropolje: slovenski maneken, športnik, podjetnik in motivacijski govornik Alen Kobilica z družino, uspešna modna blogerka Eva Ahačevič Pakiž z družino ter uspešni glasbenik iz skupine Gadi Primož Ilovar z družino.

Za jedačo in pijačo so oba dneva dobro poskrbeli tako organizator kot člani Turističnega društva Dobropolje, ki so ponujali kuhano vino, čaj in hot doge. Vsekakor so člani dokazali, da so vedno dobre volje, saj so delali za TD Dobropolje.

Polkaholiki

Polkaholiki, kot so se zaradi svoje ljubezni do glasbenega poimenovali sami, pa so veliko več kot navadna narodnozabavna skupina. Pogovarjal sem se z Žigom Kunstičem ter Gašperjem Peršuhom, na sliko pa je zadnji hip priletel še en član zasedbe. Pogovor je potekal sproščeno in s polno mero smeha.

Uroš Gačnik

S priredbami popularnih skladb, ki so jim dodali ritme polke, jim ni uspelo le v Sloveniji, ampak na celotnem Balkanu. Štajerska glasbena skupina, ki jo sestavljajo brata Matic in Gašper Peršuh, Rene Soršak in Žiga Kunstič, od leta 2019 uspešno ustvarja svoje ime na slovenski glasbeni sceni. Varovanci glasbenega producenta Raaya so že s prvo pesmijo z naslovom »Povej, povej« podrli rekorde gledanosti na YouTubu, kjer so dosegli že več kot štiri milijone ogledov.

Vaša pot se je začela pred nekaj leti?

V bistvu pred štirimi leti. Decembra 2019 smo začeli svojo pot. Radi smo na odrih in »žuramo«.

Prav te dni slavite osem milijonov ogledov svoje pesmi Lučke. Boste v Dobropolju boste poleg lučk ogreli mlada srca?

Upamo, da smo ogreli srca vseh poslušalcev in poslušalk, upam, da se drugo leto ponovno vidimo, na istem prostoru, da naredimo še večjo »žurko«, ker je bilo danes res »fajn«, niti zeblo nas ni, čeprav je že december.

Temperatura v notranjosti šotora je tu pa tam dosegla vrelišče, k čemur ste vsekakor prispevali tudi vi, fantje iz skupine Polkaholiki. Vam, ko pade sekirca v med, odpeljete kako oboževalko tudi naprej v sobico?

(Smeh) To v bistvu ni ... naj to ostane muzičarska skrivnost (smeh).

To so seveda vse naslovi pesmi, vaših uspešnic.

(Smeh.) Si nas hotel malo preveriti? (Spet smeh.)

Vsi ste še mladi fantje, kaj poleg glasbe še sestavlja vaše življenje?

Poleg glasbe izpolnjuje naš čas izobrazba, skoraj vsi smo še študentje, želimo čim prej zaključiti študijske obve-

znosti, poleg tega pa se radi družimo s prijatelji, igramo videoigrice, hodimo v kino. Predvsem pa so dragoceni trenutki, ko pridemo v nedeljo domov in pojemo domačo govejo juho. Naši »pebi« radi odigrajo kakšno igro Fife, ko je v bližini kak špil in potrebujejo malo sprostitve, drugače pa so pridni, doda Gašper.

Mladim ste vzorniki in spodbujate dobro voljo, zato najprej šola in nato druge dejavnosti?

Seveda, šola je najpomembnejša, nato so na vrsti druge dejavnosti. Naš prosti čas je zapolnjen z vajami in nastopi. Naš prosti čas je glasba, ki je način življenja.

Všeč mi je, da mladi fantje prepevate narodnozabavno muziko, polko, in to šteje. Igrate posebno zvrst glasbe, kako bi jo opredelili?

Širim polko v druge žanre. Želimo pokazati, da se da s polko vse zažgat.

Kakšni so načrti za leto, v katerega smo dodobra vstopili? Vsi si želimo nekaterih stvari, kaj si želite vi?

O klasičnih novoletnih zaobljubah ne bomo govorili, ker to pri nas drži kake dva tedna, potem pa popusti. Leto 2024 bo z vidika glasbe zelo pesto, v začetku

februarja načrtujemo izid ene zelo hitre, poskočne polke. Lahko izdam, da bo v slovenščini, naslova pa žal ne moremo izdati, bo pa na poskok. Nadalje želimo polko približati tudi sosednjim deželam, kjer bomo naredili hrvaški miks, pred poletjem pa veliko presenečenje z glasbenim sodelovanjem, o katerem res ne smemo še nič povedati, rade volje pa pridemo v maju sem in povemo takrat kaj več.

Želite za konec še kaj sporočiti našim bralcem?

Dobropolje Dobrevolje, tole danes je bilo res obilo dobre volje in obilo dobre glasbe. Naj leto 2024 vsem bralcem prinese veliko zdravja, sreče, ljubezni, da se vsem izpolnijo najmanjše želje, o katerih so ljudje niso upali sanjati, da se bodo uresničile, ter da se v decembru 2024 srečamo na istem prostoru v Dobropolju, kjer bomo spet dobrevolje. ☺

Najlepši zaključek pogovora. Veseli me, da širite slovensko glasbo, ter vam ob tem tudi jaz želim vse dobro na študijskem in glasbenem področju.

Maraaya

V obilici zaodrškega dogajanja sem za nekaj trenutkov prekinil delo znanima izvajalcema. Pogovarjal sem se z Alešem - Raayem in Marjetko, ki sta znana kot duo Maraaya.

Uroš Gačnik

Raay je med drugim povedal, da sta bila z Marjetko k sodelovanju na Dobrepolje festu povabljeni, ker sta ambasadorja hiš NNikas in sta bila zaradi tega tudi preseñenje na festivalu Dobrepolje Dobrevolje, je pa res, da so pod Raayevim okriljem Til Čeh, Luka Basi, Polkaholiki, tako da je velik ustvarjalni del dogodka opravila ekipa Maraaya.

Zelo nas veseli, da ste v kratkem času že drugič v Dobrepolju. Kako to?

Z Marjetko sva bila prvič na lepi dobredelni prireditvi, kjer smo vsi izvajalci, vključno z Občino Dobrepolje in podjetjem NNikas, pokazali sočutje, ljubezen in empatijo do vseh, ki to potrebujejo. Nadaljevanje pa je, da smo v Dobrepolje

pripeljali ogromno dobre volje, ogromno novega zagona, ki, upamo, bo dal krila občanom. Mislim, da je poleg domači-

nov danes tu prisotnih kar nekaj obiskovalcev iz drugih občin in krajev, kar se mi zdi lepa promocija, saj je najlepše dobro voljo širiti z glasbo in z zabavo.

Pritrditi vam moram, saj je ob hitrem pregledu registrskih tablic nedvomno vest o prireditvi segla v sosednje občine in v oddaljene kraje: NM, GO, KP, KR, celo MS. Prireditev, ki jo soustvarjate, je odlična, zato upam, da bo tako tudi prihodnja leta.

Res je. Dobrepolje Dobrevolje je nekakšen moto in vodilo, ki bo zagotovo peljal naprej take dogodke, prireditve in dobra dejanja.

Obilo uspeha obema želim tudi v prihodnje.

Luka Basi

Pogovarjal sem se z Matejem Prikeržnikom (priimek sem seveda nehote izgovoril napak ☺), bralcem verjetno bolj znanim kot Luka Basi.

Uroš Gačnik

Smeh ... Zaradi teh pogostih napak sem tudi uradno spremenil ime, kar se je zgodilo že pred nekaj leti. Družinski priimek sem obdržal, sem pa v javnosti znan kot Luka Basi.

Ste popularen pevec, ki je že dalj časa na glasbeni sceni. Ko sem prvič stopil v stik z vašo glasbo, si nisem predstavljal, da ste Slovenec. Vsi hiti so namreč zapeti in napisani v tujem jeziku. Od kje ideja?

Ni ideja, je plod mladostniških dni. To izvira iz obdobja, ko smo kot otroci hodili na morje v Umag, kjer je ata navijal klape, Oliverja in vse druge dalmatinske skladbe. Sam izhajam iz delavske družine na Koroškem, kjer sta starša delala v železarni. Otroci smo celo leto čakali na pet dni dopusta, ko smo šli na morje. In

nato očitno kot otrok povežeš hrvaško muziko, melodijo z dopustom in poziti-

vo, in se to zasidra v dušo kot povezava. Smo čistokrvni Slovenci, zato mislim, da je to otroška ljubezen, ki je še ostala.

Omenili ste vodo in da ste s Koroške, je tudi vas letošnje leto doletela povodenj?

Ne, osebno ne, ni bilo hujših posledic, je pa bilo pri prijateljih in sorodnikih poplavljenost. Dokazali smo, da se v manjših krajih ljudje povežemo in pomagamo drug drugemu. Mislim, da nobeden ni ostal brez pomoči. Res je, da kljub pomoči stvari ne bodo, kot so nekdaj bile, me pa veseli dejstvo, da smo vsi delovali odgovorno in ni bilo čutiti zavisti in se je vsem pomagalo po najboljših močeh.

Napisali ste oziroma izvajate veliko število skladb, ki so jih ljudje vzeli za svoje ter živijo z njimi, tudi v prihodnje načrtujete kakšen nov komad?

V nastajanju je veliko novih skladb, posebno se veselim posebnega dueta, ki ga bom posnel z enim izmed svojih največjih vzornikov, in to je vse, kar lahko za sedaj povem.

Želje za prihodnost so?

Želja je veliko, v decembrskem času vsem govorim, naj jih ne bo preveč, naj se ne obremenjujejo, če se ne izpolnijo vse želje. Včeraj na koncertu sem povedal, da sem imel lansko leto približno 30 novoletnih želja, izpolnil pa sem jih štiri in sem s temi štirimi zadovoljen. Prav se mi zdi, da si zadamo realne lepe cilje, zaradi izkušenj v preteklosti me je življenje naučilo, da je zdravje tisto, pri katerem

se vse začne in od kjer naprej se rodijo sreča, ljubezen, dobra družba, in to je to. Naj ljudje živijo za trenutke, danes smo tu, jutri pa vprašanje, kako.

Veliko časa namenjate glasbi, kako to usklajujete z družinskim življenjem?

Velika sreča je, da smo vsi glasbena družina, tudi moja partnerica, ki bi morala biti že žena, pa zaradi lanskoletne katastrofe žal ni tako. Fino je, da imava oba isti urnik, saj sva med vikendi odsotna, čez teden pa smo lahko veliko skupaj. Če bi imel klasično družino oziroma partnerico, ki od ponedeljka do petka dela, bi bilo vse skupaj verjetno težje.

Oba podpiramo pri vajinem delovanju, veselimo se vaših uspehov. Za konec morda še omemba Dobrepolje festa. Napoveduje se vsakoletno dogajanje, se boste še vrnil v naše konce?

Definitivno, v teh koncih je »the best«, Dobrepolje Dobrevolje. Vsak fest, ki se je začel, je startal z 200 ljudmi, pri vas pa z 2000 plus, in to je nora napoved za vsa nadaljnja leta.

Položili ste dobre temelje za nadaljnje delo, sedaj vas čaka nastop po Danijeli, kjer verjamem, da boste razgrel poslušalce, želimo vse dobro v prihodnjem letu. Mnogo sreče in zdravja želimo. ■

Praznični december pri Miškah

Praznični december v vrtcu je čas, poln veselja, ustvarjalnosti in skupnih dejavnosti med otroki, vzgojitelji in starši. V tem obdobju se v vrtcih pogosto organizirajo različne dejavnosti, ki spodbujajo praznično vzdušje in skupnost med otroki. Mesec december je bil v celoti namenjen bližajočim se praznikom, ob katerih smo otrokom želeli približati čarobnost meseca. Namen praznovanja prazničnega decembra v vrtcu je ustvariti pozitivno in vključujoče okolje, kjer se otroci učijo o spoštovanju različnosti ter razvijajo ustvarjalnost in socialne veščine.

Mateja Lohkar

Pred adventom smo si skupaj s starši izdelali adventne venčke, ki so jih otroci odnesli na svoj dom. Pred občinskim praznikom smo se spomnili na našo občino in na Frana Jakliča. Že smo odštevali dneve do Miklavža. Miklavževanje je bilo od nekdaj namenjeno predvsem otrokom. Nekaj dni pred praznikom smo z otroki Miklavžu napisali pismo s svo-

Krasili smo smrečico.

Dan enotnosti in samostojnosti

jimi željami. Tudi v vrtcu nas je obdaril in prinesel nekaj igračk, knjig in sladkih priboljškov.

Okrasili smo si novoletno jelko, igralnico in predprostor. Letos je bil naš vrtec kot palčkova dežela. Palčki so na nas čakali na vsakem koraku. Organizirali smo pohod z lučkami, likovno ustvarjali in se naučili kar nekaj pesmic na temo zime in božično-novoletnega časa. Ustvarjal-

ne delavnice, kjer otroci izdelujejo božična darila, voščilnice, okraske ali druge praznične okraske, so odličen način za spodbujanje njihove ustvarjalnosti.

V Jakličevem domu smo si ogledali predstavo za otroke, ki nam jo je predstavil Boštjan Gorenc - Pižama. Obiskali smo knjižnico, v kateri nam je Jasmina prebrala pravljico. Prebiranje pravljič otrokom ustvarja praznično vzdušje in

Ustvarjanje

Iz vej smo si zgradili pravo domovanje.

spodbuja ljubezen do branja.

Obiskali so nas učenci in učitelji Glasbene šole Grosuplje, podružnice Dobropolje, in nas s pomočjo glasbil popeljali v pravljčni svet. Na obisk v vrtec smo povabili babice. Najprej smo jih popeljali v igro, nato smo skupaj izdelali novoletni aranžma ter odtisnili dlani za trajen spomin. Borova babica je otrokom in baticam doživeto prebrala pravljico. Nato pa smo skupaj imeli igralno dopoldne. Babice otrokom pričarajo čudovite in pristne trenutke in smo zelo veseli, da se odzovejo našemu vabilu in tako povežejo vrtec in družino. Odšli smo tudi v gozd, kjer smo iskali gozdne škratke in se igrali z naravnim materialom v gozdu. Iz vej smo jim zgradili hišico in upamo, da se v njej prijetno počutijo. Nekaj dni pred božičem smo odšli k meni domov, kjer smo pekli medenjake. Otroci so se igrali in rajali ob božično-novoletni glasbi. Tradicionalni božič smo obarvali

Čebelice na koncertu Godbe Dobropolje

Mateja prevzema priznanje iz rok župana in predsednice DPŽ.

Srebrno priznanje za poprtnik, ki smo ga spekli v vrtcu.

s pridihom današnjega časa. Praznični december je čas dajanja. Medenjake, ki smo jih spekli, smo odnesli v Zavod sv. Terezije in jim voščili lepe praznike.

Dan pred božičem smo obeležili dan samostojnosti in enotnosti. Izobesili smo zastavo in poslušali himno Republike Slovenije, manjše zastavice pa so otroci odnesli domov. Vzgojiteljica Mojca Gruden nam je s pomočjo kamišibaja v sliki in besedi pripovedovala pravljico Veveriček posebne sorte. Veveriček je prispodoba otroka, ki je drugačen, in ta njegova

zgodba nam nazorno pokaže način sprejemanja drugačnosti.

26. decembra so deklice naše skupine nastopale na koncertu godbe. Ob zvokih godbe so ob skladbi Čebelica Maja odplesale čebelji ples.

Na tem mestu bi se radi zahvalili podjetju Grandovec Anton, s. p., za nakup novoletnih lučk in tipalk za čebelice, ki smo jih uporabili na nastopu godbe.

V četrtek, 4. januarja, smo v vrtcu spekli poprtnik in ga odnesli na razstavo in ocenjevanje v Jakličev dom. Poprtnik je obredni božični kruh osrednje Slovenije. Poznal ga je že Valvazor, najbolj razširjen je bil na Dolenjskem, predvsem na območju, kjer so bili doma Trubar, Levstik in Stritar. Od leta 2013 je zavarovan kot nesnovna živa kulturna dediščina Slovenije. Pomembno je, da tudi v vrtcu negujemo to dediščino in peka poprtnika prehaja iz roda v rod. Na ocenjevanju smo dobili srebrno priznanje. ■

Tradicionalni pohod z lučkami

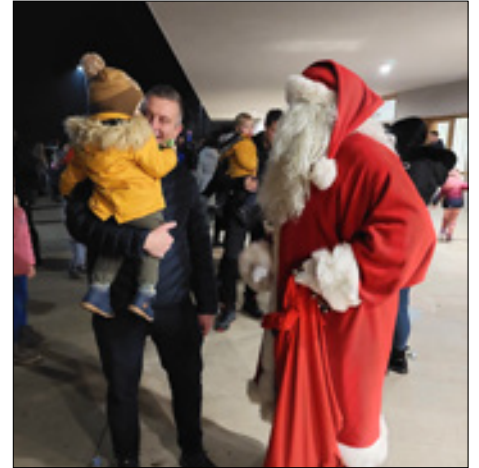
Mesec december je mesec čarobnosti, ko vsi najdemo otroka v sebi in se veselimo drobnih presenečenj, sladkih radosti in malih skrivnosti. Počasi se je v vsej svoji čarobnosti prikradel tudi v naš vrtec in nam natrosil poln koš toplih trenutkov, iskrenih nasmehov, radosti in veselja.

Mateja Lohkar za kolektiv vrtca Ringaraja

Zaposleni v vrtcu vsako leto organiziramo tradicionalni pohod z lučkami. Praznične lučke so zato pred vrtcem ponovno zagorele. Prižgali so jih najmlajši 12. decembra 2023. Zbrani s starši, starimi starši, bratci in sestricami smo komaj čakali čas odhoda v čarobno noč. Po pozdravnem govoru pomočnice ravnateljice ge. Cvetke Košir smo krenili na pot. Vsi, od najmlajših do najstarejših vrtčevskih otrok, so veselo stopali po poti, v roki trdno držali lučko, ki so jo sami oz. s pomočjo vzgojiteljev izdelali v vrtcu. Da smo pa vsi stopali varno ob cesti, so poskrbeli naši gasilci in člani ZŠAM. Dolga kolona pohodnikov se je z lučkami vila po krožni poti od vrtca do podgoriške kapelice, proti središču Vidma in nazaj do vrtca. Da je bilo še bolj čarobno, smo v središču Vidma opazovali soj novoletnih lučk, ki so nam privabile nasmeh na obraze.

Prijetno vzdušje in druženje smo ob glasbi, toplim čajem in medenjaki nadaljevali pri vrtcu. Medenjake smo spekli z otroki v vrtcu.

Kar naenkrat smo zaslišali kraguljčke in iz daljave se nam je približevala postava, oblečena v rdečo obleko, z dolgo sivo brado. Otrokom je pričaral nasmeh na očeh in začuden pogled. Med nas je stopil Božiček. Otroci so hitro stekli do njega, mu povedali, da so bili letos zelo

pridni in s tem Božičku namignili, da naj jih na božično noč obišče in pusti kakšno darilo za njih. Z njim sta bila tudi dva škratka, ki sta pridnim otrokom delila čokoladno rulado.

Pohod z lučkami je vsem pričaral nekakšno čarobnost in iskrico v očeh.

Takšni dogodki so del prazničnih prireditev, ki spodbujajo druženje in praznično vzdušje.

Iskrena zahvala gasilcem PGD Videm - Dobropolje, PGD Zagorica in članom ZŠAM za spremstvo na pohodu. Z vami je naš pohod potekal varno. ■

Pohod z lučkami in obeležitev dneva samostojnosti in enotnosti na PŠ Struge

Karmen Kljun, Mojca Pugelj, Andreja Polzelnik Marolt in Mateja Javoršek

Prireditve ob dnevu samostojnosti in enotnosti je bila priložnost za izražanje hvaležnosti do vseh tistih, ki so v preteklosti prispevali k naši svobodi in samostojnosti. Dneva, ko smo Slovenci pokazali največjo enotnost v svoji zgodovini, smo se spomnili tudi zaposleni in učenci

naše šole in ga obeležili s kratko kulturno prireditvijo. Hvala vsem nastopajočim in njihovim mentoricam.

Sledil je vsakoletni pohod z lučkami, ki je bil več kot le sprehod: bil je simbol naše skupne poti, ki smo jo prehodili skupaj. Lučke, ki so osvetljevale našo pot, predstavljajo našo vztrajnost in optimizem. Vsaka lučka naj bo simbol upanja in zagotovilo za svetlejša dni, ki

prihajajo.

Iskrena zahvala našim gasilcem, ki so skrbeli za varno pot, gospe Teji Rajar za spodbudne besede, učiteljicam za okusne praznične piškote, Petru in Janji za topel čaj in vam, dragi starši, za vso podporo. Naj bo vsak korak naše poti osvetljen z lučko ljubezni, razumevanja in spoštovanja. ■

Predpraznične delavnice na podružnični šoli Kompolje

Predpraznične delavnice postajajo prostor veselja, druženja in ustvarjanja spominov.

Katja Golob

Na podružnični šoli Kompolje smo tudi letos pripravili predpraznične delavnice, ki so namenjene druženju, ustvarjanju, povezovanju in spoznavanju bodočih prvošolcev. Celoten dan je bilo čutiti vznemirjenje in igrivost učencev, ki so se že v dopoldanskih urah z navdušenjem pripravljali na popoldanske gibalno-ustvarjalne delavnice. Z različnimi prazničnimi okraski so učenci okraševali hodnike in učilnice šole, kmalu pa je po šoli zadišalo tudi po pecivu, kar je pri učencih še dodatno spodbudilo veselo pričakovanje. Končno je le prišel čas našega popoldanskega srečanja, ko so se učenci podružnične šole Kompolje ter pet bodočih prvošolcev, preizkusili v različnih dejavnostih – izdelavi čudovitih božičnih okraskov, gibalno-športnih delavnicah ter izdelavi unikatnih božičnih voščilnic.

Z veseljem lahko rečemo, da smo učiteljice skupaj z učenci preživele dve čudoviti, ustvarjalno-gibalni uri druženja, ki sta v nas prebudili hvaležnost in čarobno vzdušje praznikov. ■

Prispevke pripravlja

EKIPA, DA TE SKIPA.

(skupina novinarjev
OŠ Dobropolje)

Dve prireditvi v čast dnevu samostojnosti in enotnosti

Prispevek pripravila: **Ekipa, da te skipa** (učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in novinarskega krožka)

Pod organizacijo učiteljice glasbe Maje Hrovat sta v decembru v Jakličevem domu potekali dve prireditvi, s katerima so učenci in učitelji OŠ Dobropolje, PŠ Kampilje in PŠ Struge ter otroci in vzgojiteljice iz Vrtca Ringaraja obeležili dan samostojnosti in enotnosti.

Prva prireditev se je odvila v četrtek, 21. decembra 2023, druga pa dan pozneje. Prva je bila namenjena vsem krajanom, staršem in drugim obiskovalcem, druga pa učencem in učiteljem OŠ Dobropolje. Dvorana Jakličevega doma na Vidmu je bila obakrat – kot prejšnja leta – nabito polna. Obe prireditvi

sta se začeli z ubranimi zvoki komorne skupine OŠ Dobropolje, ki je pod vodstvom učiteljice Karin Kovaček zaigrala slovensko himno. Uvodnemu nagovoru povezovalke prireditve, devetošolke Maje Ašič, je v četrtek sledil nastop treh zborov. Najprej se je predstavil predšolski pevski zbor z dvema pesmima: Dežek in Zimska pravljica (zborovodkinja Maja Hrovat, klavir Ernest Miklič), za njim je nastopil Otroški pevski zbor Škratki s pesmima Sneženi mož in Vprezimo sani (zborovodkinja Tina Škrjanec). Zadnji v tem sklopu je na oder stopil Otroški pevski zbor Zvonček s pesmima Snežinke in Na saneh (zborovodkinja Marjana Rus). Zadnja dva zbora sta nastopila tudi na petkovi prireditvi. Nato sta na četrtekovi prireditvi svoje spomine na plebiscit obiskovalcem zaupala ravnatelj OŠ Dobropolje gospod Ivan Grandovec in župan Občine Dobropolje gospod Janez Pavlin. Ivan Grandovec je povedal, da so se slovenski politiki v jeseni 1990 poenotili, da preverijo voljo volivcev na plebiscitu, ki je potekal v nedeljo, 23. decembra. »Tisti dan je dopoldne rahlo rosilo in deževalo. Proti večeru pa se je naša domovina odela v snežno belino,« se je na odru v preteklost vračal ravnatelj. Vračanje v preteklost je nadaljeval župan Janez Pavlin, ki je povedal, da se zelo dobro spominja 26. decembra 1990 in da bo ta dan ostal globoko zapisan v njegovem srcu. V nadaljevanju je povezovalka občudovala Slovenijo kot deželo gozdov, s katerimi je bila povezana naslednja pesem, ki jo je zapel Otroški pevski zbor Struge (zborovodkinja Maja Hrovat, klavir Ernest Miklič). Sledila je pesem Božiček zdaj k nam prihaja. Za Otroškim pevskim zborom iz Strug je nastopil Otroški pevski zbor Kampilje s pesmima Nov dan – nova priložnost in Prišla je lepa sveta noč (zborovodkinja Maja Hrovat, klavir Ernest Miklič). Sledil je nastop Otroškega pevskega zbora OŠ Dobropolje (zborovodkinja Maja Hrovat, klavir Ernest Miklič). Za njim je nastopil Trio

klarinetov (mentorica Karin Kovaček). Tako trio kot otroški pevski zbor sta nastopila tudi na petkovi prireditvi. Sledila je zahvala donatorjem šolskega sklada. Z njegovo pomočjo se namreč izboljšujejo pogoji za izobraževanje. Vsem, ki ste darovali, še enkrat iskrena hvala. Za konec je v praznično vzdušje tako na četrtek kot na petkovi prireditvi s spletom božičnih slovenskih pesmi popeljal Mladinski pevski zbor OŠ Dobrepolje (zborovodkinja Maja Hrovat, klavir Ernest Miklič). Vezno besedilo za prireditvi je osnovala Maja Hrovat, priredila pa učiteljica Polona Otoničar Pajk. Za dekoracijo odra je poskrbela učiteljica Veronika Vrankar. Tonski tehnik je bil na četrtek prireditvi Blaž Zabukovec, na petkovi pa Janez Žnidaršič.

Gospod ravnatelj je obiskovalcem namenil svoje besede tako na četrtek kot na petkovi prireditvi. Na četrtek je svoj govor zaključil z besedami: »Spoštovani!

Naj bo leto, ki prihaja, prežeto z božično svetlobo, ki nas spominja, da lahko tudi iz skromnih začetkov nastanejo velike reči.« Naj se njegove želje uresničijo. ■

Literarni natečaj Naravne in druge nesreče – požar v naravi – 2. del

Nadaljevanje prispevkov literarnega natečaja iz prejšnje številke...

Nevihтна noč

S prijatelji se pogosto povzpnejo na kakšen večji ali manjši hrib v kraju ali bližnji okolici. Na vrhu se navadno okrepcamo ob koči in klepetamo na klopcah, vendar se takrat nismo tako odločili. Tisto septembrsko soboto so nam starši dovolili, da gremo na Kamen vrh ponoči. Zmenili smo se, da vsak vzame dve naglavni svetilki, saj se lahko zgodi, da kateri zmanjka baterija, hrano in še dežnik ali pelerino, če bi se uresničila nekoliko neobetavna vremenska napoved. Tistega dne smo že vsi vznemirjeni čakali večer.

Dan se je že prevesil v večer, dobili smo se v bližnji vasi in med pomenkovanjem zagrizli v strmino. Globoka povezanost v skupni želji, da si pridobimo novo vznemirljivo izkušnjo, nas je gnala navkreber. Nismo bili prav dobro ogreti, pomalem nas je zeblo, zato smo si oblekli še dodatna oblačila, ki smo jih imeli s seboj. Nato je Janez rekel: »Moji lučki zmanjkuje baterije, druge pa nimam s seboj, saj imamo doma le eno. Mi jo lahko kdo, prosim, posodi?« Skoraj v en glas smo mu odgovorili: »Ja, lahko vzameš mojo.« In nato še: »Imam še eno.«

Drug za drugim smo se premikali po pobočju. Druga za drugo se je z nami premikala vrsta naglavnih svetilk. Bili smo kot osvetljena kolonija mravelj na pohodu. Spodbujali smo se, sem pa tja je kdo komu ponudil vodo, izkazovali smo si medsebojno solidarnost, sijali smo močnejše kot katera koli čelna svetilka.

»Še dvajset minut hoje,« je Tine prebral na svojem telefonu, potem ko sem dal lučko Janezu. »Imate vsi dežnike ali pelerine?« je vprašal in dobil od vseh pritrdilen odgovor.

V hladnem ozračju se nam je kadilo iz ust, ko smo enakomerno korakali v breg. Aljaž mi je podal vodo in dvignil dlan,

da sem udaril vanjo. Med vzpenjanjem sem se potopil v svoje misli. Premišljeval sem, da ima vsak izmed nas edinstveno zgodbo, zakaj je na tem hribu. In v tem premišljevanju sploh nisem zaznal, da smo že na cilju. »Poglejte ta letala, ki letijo po nebu,« je omenil Bor. »Prav lepi so,« je pritrdil Jan in pokazal na nebo. Nato smo se usedli na klop, pojedli sendviče in malo poklepetali. Čez čas je Aljaž rekel: »Raje pojdimo. Ura je že zelo pozna. Staršem ne bo prav.« Vsi smo se strinjali z njim, saj je bila ura že malodane polnoč.

Niti pet minut ni minilo, kar smo hodili nazaj, ko se je nebo pokrilo z oblaki in začelo je rahlo deževati. Vzeli smo vsak svoj dežnik, nekateri so imeli pelerino, in Aljaž je rekel: »Upam, da bo kmalu nehalo deževati.« Vsi smo se strinjali z njim, a naš up se žal ni uresničil. V hipu je začelo deževati še močnejše in močnejše, strele so se bliskale kot letalo, ki strmoglavlja, in hrumelo je, kot da bi Bog premikal gore. Vsi smo bili zelo prestrašeni, kaj se bo zgodilo, ko je v trenutku približno petdeset metrov pred nami počila gromozanska strela in zanetila velik ogenj.

Strašanska zaskrbljenost je kakor črn oblak obvisela nad našimi osvetljenimi glavami.

Začeli smo se vznemirjeno spraševati, kaj naj naredimo, ko se je Tine spomnil, vzel telefon in poklical gasilce. Seveda, on je pri gasilcih, on to številko izstrelil tudi opolnoči, tudi ko se vsem zamegli um. Seveda, 112. Vohal sem zažgani les, in še preden bi jaz lahko le pomislil, kaj bi lahko naredili, so gasilci že prispeli na pomoč. Da bi hitreje gasili, smo vzeli vedra, polna vode, in začeli gasiti. To je tisti trenutek, ko ne veš, kaj se dogaja okoli tebe, samo gasiš – vedro za vedrom, dokler ne pogasiš in se niti ne zavedaš, da ni treba več gasiti. Prav tako je bilo pri meni. Nisem vedel, ali bom preživel ali umrl, niti razmišljal nisem o tem,

samo vedro, vedro, vedro, dokler nismo po približno pol ure s pomočjo dežja pogasili tistega zastrašujočega rdečega petelina.

Gasilci so vsakega izmed nas objeli in povabili, da se jim vsi pridružimo v društvu. Ob skupnem naporu in gomazečem strahu so se stkala nova prijateljstva, stara pa postala še močnejša. Sijali smo močnejše kot katera koli čelna svetilka.

Starši so me pričakali, ko sem se utrujen vrnil domov. Nič niso spraševali; slutili so, kaj se je zgodilo, saj so slišali sirene in videli ogenj v gozdu. Onemogel sem padel na posteljo in v hipu me je zmanjkalo.

Naslednji dan smo se v šoli o tem pogovarjali, sošolci in drugi navzoči so le gledali in se čudili, kaj se nam je zgodilo. Šele takrat sem ugotovil, kako pomembno izkušnjo sem doživel. Tista nevihtna noč me še večkrat prešine.

Mohor Stare, 7. a

Mentorica: Ema Sevšek, prof. slovenščine

Gasilec, ki je ugledal smrt

Nekega mirnega, vročega in sušnega dne ni bilo na gasilski postaji skoraj nikogar. Bila je poletna sobota.

Gasilec, ki je bil na straži za požari, je dobil klic v sili. Ko je dvignil slušalko, je slišal samo: »Požar na Krasu, potrebujemo vašo pomoč!« Gasilcu je padel telefon iz rok, da je zadonel en tih udarec ob tla. Gasilec je bil osupel. Takoj je začel klicati druge gasilce in opozarjal je tudi druge postaje na požar na Krasu. Skočil je s stola in stekel v garderobo, kjer so se kolegi gasilci že oblačili v obleke. Škornje, hlače, čelada, jopič in rokavice, si je mislil gasilec. Ves čas si je to ponavljal v glavi. Z njegovim sodelavcem sta stekla do avta in skočila vanj. Gasilec je speljal in divje zapeljal na cesto ob spremstvu modrih luči in glasnih zvokov siren. Peljali so se po avtocesti, na kateri so se jim drugi vozniki umikali. Ko je za trenutek pogledal skozi okno, je opazil, kako presenečeni so se vozniki obračali k njim. Ljudje niso vedeli, v kakšno nevarnost se peljejo. Kmalu so zapeljali v gost oblak dima in pepela. To je pomenilo, da je požar zelo blizu. Ko so prispeli na Kras, so izstopili iz avtomobilov in se ozrli naokoli. Kjer je bil prej lep razgled na kraško rastlinstvo, je bila zdaj ožgana narava. Takoj so začeli pripravljati opremo za gašenje ognja. Vrnili so se gasilci, ki so opazovali teren, in povedali: »Ogenj je zelo blizu. Pripraviti se moramo zelo hitro.« Čez nekaj vročih minut je ogenj skoraj prispel do njih. Začeli so gasiti. Veter je čez eno uro začel pihati močnejše, kar jim je otežilo delo, ognju pa ga je olajšalo. Ko so po dvanajstih urah spravili ogenj pod kontrolo, se je naš gasilec utrujen odpeljal domov počivati. Med vožnjo domov je opazoval, kako je zrak poln težkega, temnega dima. Razmišljal je o nesreči, ki se je zgodila. Sploh se ni zavedal, kdaj je prišel domov in odprl vrata hiše. Nekaj je pojedel, se oprhal in se zleknil v posteljo. A kaj hitro je dobil klic sodelavca, ki mu je sporočil, da je ogenj ušel izpod nadzora in da potrebujejo dodatno pomoč. Čez pet minut ga je že čakal pred domom. Usedel se je v avto in odpeljala sta se. Noč, ki je prej bila mirna, se je prelevila v zelo nemirno. Ko sta prispela, sta opazila, da je zadeva resnejša, kot sta imela informacije. Gasilcev, ki so čuvali ogenj, je bilo premalo, da bi ga zadržali; razširil se je proti naselju in že začel ogrožati hiše. Izstopila sta iz avtomobila in se pridružila drugim gasilcem. Naročeno jim je bilo, da zaščitijo naselje in ljudi. Čeprav jih je bilo malo in je

bilo vroče, so se junaško borili z ognjem. Kmalu so prispeli še drugi gasilci in skupaj jim je uspelo. Zaradi varnosti so gasilci še ostali pri naselju in ga stražili. Napolnili so cisterne z vodo, če bi se smer ognja ponovno obrnila proti naselju. Drugje na Krasu je ogenj še vedno gorel. Našega gasilca so po treh dneh straže premestili k pilotom. Letel je nad Krasom in z veliko količino vode so gasili ogromen požar. Kmalu se mu je začelo tožiti po tovariših. Mislil si je: »Ubogi moji tovariši, oni so tam dol, a jaz tukaj sedim in se vozim v letalu ter gledam, kako se borijo z ognjem.« Kar nekajkrat sta se s pilotom v tišini vozila, ko je kar naenkrat to tišino prelomil glas iz radia: »Prosim, pomagajte, ujeti smo na jasi.« S pilotom sta se spogledala, se obrnila in se vrnila na letališče. Tam sta pristala, izstopila iz letala, stekla k najbližjemu helikopterju in odhitela tovarišem na pomoč. Kmalu sta jih opazila, nekajkrat zaokrožila, da sta našla primerno mesto za pristanek. Ko sta pristala, sta jim pomagala vstopiti v helikopter in hitro so se odpeljali na varno. Poleteli so ravno ob pravem času, saj je jasa pod njimi zagorela. Gasilca so kmalu premestili nazaj k tovarišem.

Z ognjem so se gasilci tako borili še cel mesec. Ta brezštevilna množica gasilcev je dokazala, da je sodelovanje ključ do uspeha. Čeprav je bilo veliko opreme uničene, so bili na koncu vsi veseli in živi.

Bor Novak, 7. a

Mentorica: Ema Sevšek, prof. slovenščine

Požar na sosedovem travniku

Nekega dne sem se odločila, da obiščem svojo prijateljico. Ko sem staršem povedala, da jo bom obiskala, sem odšla k njej. Prijateljica je bila vesela mojega obiska. Dolgo sva se igrali in zabavali, nakar sva se odločili, da odideva do igrišča blizu šole.

Tam sva se družili tudi z drugimi prijateljicami in sošolci. Nismo se dolgo igrali, ko sem dobila klic od mami. Rekla mi je: »Juša, pridi domov čez pol ure.« Kmalu za tem sem prejela še sporočilo: »Z očijem sva odšla do trgovine.« To, da bom morala oditi čez pol ure domov, sem povedala svojim prijateljem. Prijatelji so bili sicer žalostni, a smo skupaj teh pol ure dobro izkoristili.

Čez pol ure sem peš odšla domov. Ko sem nekaj časa hodila, sem v sebi zaslišala glas: »Pohiti in pazi nase!« Pohitela sem domov in po nekaj minutah zagledala sosedov travnik, ki gori. Stisnilo me je pri srcu in nisem vedela, kaj naj storim najprej. A kmalu zatem sem se spomnila, da moram poklicati 112. Potem so prišli gasilci. Gledala sem, kako so se lotili gašenja požara. Najprej so ga omejili, da ni prišel do kakšne hiše. Nato so hitro začeli gasiti z vodo. Imela sem občutek, da traja celo večnost. Opazovala sem, kako izkušeni so bili videti, nobeden ni gledal v prazno, vsi so nekaj delali in si pomagali.

Ko so požar pogasili, je do mene stopil gasilec in mi rekel: »Celotna ekipa je ponosna nate, zelo smo veseli, da si nas pravočasno poklicala. Če nas ne bi poklicala pravočasno, bi lahko požar dosegel katero od hiš, saj se je hitro širil.«

Mama in oče sta za to seveda že izvedela. Bila sta zelo ponosna name, tudi gasilci so bili ponosni in, najpomembnejše, jaz sem bila ponosna sama nase.

Juša Peček, 7. a

Mentorica: Ema Sevšek, prof. slovenščine

Požar v naravi

Do požara v naravi pride zelo hitro, še posebej takrat, ko v naravi vladajo sušne in vetrovne razmere, ali pa ko so ljudje neodgovorni.

Nekega poletnega sončnega dne smo se z družino odpravili na enodnevni izlet na Kras. Med vožnjo sem opazoval, kako se je spreminjala pokrajina. Od zelenih listavcev smo prišli na pokrajino, kjer so prevladovali iglavci in suho podrastje. Ta dan je bilo vroče in malo bolj vetrovno. Znano je, da na Krasu zelo pogosto piha. Avto smo parkirali na parkirišču in šli po znanih pohodniških poteh. Ta dan ni bilo veliko pohodnikov. Šli smo po poteh, po katerih še nikoli nismo hodili, in si ogledali veliko znamenitosti. Na poti proti avtu pa sem v daljavi opazil dim, ki se je valil iz vinograda. Hitro smo stekli proti vinogradu, saj velja, da kjer je dim, je tudi ogenj. Zagledali smo ogenj v vinogradu. Kmet je kuril odvečne veje in podrastje, in ker je takrat pihala burja, se je ogenj razširil na vinograd. Ker ni imel mobilnega telefona, nas je prosil za pomoč. Nemudoma smo poklicali gasilce na številko 112. Takoj se je nekdo oglašil. Povedali smo, da je prišlo do požara, ker je starejši gospod kuril veje in podrastje. Kmet nam je povedal naslov, saj mi tega konca Slovenije ne poznamo prav dobro. Vsi skupaj smo se odmaknili

na varno mesto čim dlje od požara, saj je bilo zelo nevarno. Medtem ko so bili gasilci že na poti, pa se je požar še bolj razširil. Začelo nas je skrbeti. Nato pa sem v daljavi zaslišal sirene. Kakšno olajšanje! Prišli so gasilci z velikimi gasilskimi vozili, v katerih so imeli opremo za gašenje požara. Hitro so začeli gasiti ogenj, saj so iskrice zaradi burje letele naokoli. Bilo je zelo nevarno za gašenje. Nato so prišli še gasilci iz okoliških krajev, saj je bila vsaka dodatna pomoč dobrodošla. Poskrbeli so, da se ne bi požar še bolj razširil. Ker smo se bali, se nam je zdelo, kot da gasilci gasijo požar celo večnost. Vendar so ga zelo hitro pogasili. Gasilci so se dogovorili, da bodo na mestu požara ostali celo noč in poskrbeli, da ne bi ponovno prišlo do požara. Lahko smo hvaležni, da imamo posameznike, ki so pripravljene sodelovati v gasilskih društvih. Kmet se nam je zahvalil, ker smo mu priskočili na pomoč.

Vidno utrujeni, a veseli, da smo pomagali preprečiti požar večjih razsežnosti, smo se odpravili proti avtu. Na tem izletu sem spoznal, da moraš biti vedno pripravljen hitro priskočiti na pomoč, ker s tem lahko preprečiš tudi najhujše.

Klemen Levstik, 7. a

Mentorica: Ema Sevšek, prof. slovenščine

JVIZ OŠ DOBREPOLJE
VIDEM 80, 1312 VIDEM - DOBREPOLJE
Tel: (01) 7807-210 | E-naslov: o-dobrepolje.lj@guest.arnes.si

Vpis otrok v vrtec Ringaraja za šolsko leto 2024/2025

V vrtcu Ringaraja izvajamo program v jasličnih oddelkih in v oddelkih od 3. do 6. leta starosti.

Na osnovi prijav ter v skladu z normativi in standardi, ki veljajo za vrtece, oblikujemo oddelke.

Vsi sprejeti otroci bodo vpisani v vrtec s 1. septembrom 2024. Ker bodo nekateri malčki primerni za vstop v jaslični oddelek šele v zimskih mesecih 2024/2025, naj omenim, da je prav, da so vpisani že s 1. septembrom 2024, ker si le na tak način zagotovijo mesto v oddelku.

POSTOPEK VPISA:

- Na spletni strani vrtca Ringaraja dobijo starši obrazec Prošnja za sprejem otroka v JVIZ OŠ DOBREPOLJE. Obrazec najdete na povezavi: <https://www.osdobrepolje.si/vrtec/dokumenti/>. Starši vlogo ustrezno izpolnijo in vrnejo v tajništvo do 31. marca 2024.
- Če je prijav več, kot je prostih mest, mora Komisija za vpis otrok v vrtec sklepati o otrocih, ki bodo sprejeti v vrtec.

- Po sprejemu v vrtec prejmejo starši obvestilo o sprejemu in povabilo k vpisu. Pred vstopom v vrtec morajo starši pridobiti zdravniško potrdilo o zdravstvenem stanju otroka, o cepljenju, o morebitnih dietah in otrokovih posebnostih.
- Ko starši pridobijo pozitivno mnenje zdravnika, je otrok dokončno sprejet v vrtec. Vzgojiteljica sprejme otroka v varstvo, ko starši vzgojiteljici dostavijo zdravniško potrdilo.
- Starši takoj po sprejemu obvestila o sprejemu otroka v vrtec oddajo na CSD Grosuplje vlogo za znižanje plačila oskrbnine v vrtcu.
- Staršem, ki ste oddali Prošnja za sprejem otroka v vrtec po 1. aprilu 2023, ni treba ponovno oddati prošnje.

VSE STARŠE, KI NAMERAVATE VPISATI SVOJEGA OTROKA V VRTEC, PROSIM, DA TO STORITE ODGOVORNO. V PRETEKLIH LETIH SMO KAR NEKAJ OTROK SPREJELI V VRTEC, JIH RAZPOREDILI V ODELKE, DODATNO ZAPOSILILI DELAVKO, NATO PA SO JIH STARŠI ODJAVILI.

Ivan Grandovec, ravnatelj

Trikraljevsko koledovanje v Dobropolju

Trikraljevska akcija je po izvoru poganska šega, ki je označevala obhode ob prehodu starega v novo leto (*kalendae ianuariae*). Krščanstvo je obrednim obhodom – koledovanju – dalo novo vsebino: začeli so oznanjati veselo novico, da se je rodil odrešenik sveta, Jezus Kristus.

Uroš Gačnik

Koledniki so bili zaželeni predvsem na podeželju, kjer so kmetijam prinašali blagoslov za dobro letino, zdravje in srečo ljudem in živini, zato so bili povsod dobrodošli, gospodinje pa so rade name-nile plačilo v ta namen.

Trikraljevska akcija, kakršno poznamo danes, ima pet glavnih namenov. **Duhovni namen**, ko koledniki postajajo znanilci novice o Jezusovem rojstvu. **Kulturni namen** z vidika obujanja kulturne dediščine, ki je bila zelo razvita pred drugo svetovno vojno. **Izobraževalni namen**, ki se izvaja s pomočjo slovenskih misijonarjev, ki delujejo v različnih deželah. **Vzgojni namen** stremi k vzgoji k pripravljenosti za pomoč, dobrotelost in sodelovanje. **Dobrodelni namen**, saj so sredstva, zbrana na ta način, namenjena plemenom ali narodom, ki so materialno ubogi in potrebni pomoči.

V naši občini koledniki vsako leto hodijo po vaseh, s čimer ohranjajo staro izročilo in bogatijo praznični čas. Koledniki (ki so razdeljeni po vaseh) so se ustavili tudi na občini ter po vseh domovih ter se vam zahvaljujejo za darove in topel sprejem.

Za nekaj misli sem zaprosil Slavka Jamnika, ki je koordinator koledniških skupin za župnijo Dobropolje.

Kot vsako leto je tudi letos koledovanje potekalo v več skupinah (11), praviloma za vsako vas posebej. So pa določene skupine kolednikov velikodušno pripravljene prevzeti obisk tudi sosednje vasi oz. vasi, ki ne zmore sestaviti ustrezne koledniške skupine. V to akcijo je bilo vključenih več kot 40 otrok in mladih

in prav vsi si zaslužijo izrecno pohvalo in priznanje za opravljeno prostovoljno dobro delo.

Kot je bilo že poudarjeno, ima trikingjevska akcija več namenov.

Posebno želim poudariti vzgojni namen, ki nas pri tej akciji nagovarja k prostovoljstvu in pripravljenosti pomagati drugim. Lepo je srečati navdušene »tri kralje«, ki z veseljem namenijo kar veliko časa (tudi dva dneva) opravljanju prostovoljnega dobrega dela, ki marsikateri revni mami, mladostniku, otroku pomeni preživetje. Če pogledamo pri sebi, bomo kar težko »nabrali« toliko ur pravega prostovoljstva. Nekako se je v sedanji družbi oblikovalo mnenje, da so družbene ustanove tiste, ki so odgovorne za področje pomoči potrebnim.

Trikraljevska akcija je neke vrste »družbena institucija«, vendar je ni mogoče speljati brez prostovoljcev. Zato je koledovanje ponovni vsakoletni preizkus naše pripravljenosti prostovoljnosti nameniti kar nekaj prostega časa, začeni s starši, do mladostnikov in otrok.

Enako kot koledniki pa ste za izvedbo akcije pomembni mame in očetje, ki ste njihova velika moralna in velikokrat odločujoča podpora. Zato gre velika

zahvala in priznanje tudi vam, starši, za požrtvovalnost in razumevanje.

Ker so starši velik zgled in veliki podporniki otrok pri trikraljevski akciji, je Lucija Petelinšek zapisala naslednje:

V dneh po božiču so se tudi v Kompoljah odpravili od hiše do hiše trije kralji in en pastir. Koledniška skupina je bila letos povsem pomlajena – le ena deklica je bila kolednica že lani. V koledništvu izkušena Maja je vse štiri otroke uvedla v ta običaj. Oblečeni v kralje (in pastirja) so se z zvezdo v rokah in nasmeškom

na obrazu podali od hiše do hiše. Pesem »Prišli so, prišli so Sveti trije kralji ...«, ki so jo zapeli pred vsakimi vhodnimi vrati, je šla na vsakem pragu bolj ubrano iz ust. Na vrata so s kredo zapisali ali prilepili nalepko 20 + G + M + B +24. Darovani denar za misijone so skrbno shranili, dobili pa so tudi veliko sladkarij, ki so si jih po dvodnevem koledovanju pravično razdelili. Dnevi po božiču so bili precej vetrovni. Do kosti premraženi koledniki so bili nekajkrat povabljeni v hišo na čaj, zaključili pa so z brezplačno pico Pri Zori.

Starši imamo pomembno vlogo pri spodbudi otrok, da se odločijo za to akcijo. Pomagamo pri koordinaciji, kako naj se lotijo, da obišejo vse hiše, prepeljejo kolednike na skrajni konec vasi, da ne izgubljajo časa na daljših razdaljah. Denar smo skupaj prešteli in ga skrbno shranili do maše na praznik Sv. treh kraljev, ko so ga slovesno prinesli na oltar.

Koledniki so bili iskreno navdušeni nad vsakim darom. Ponosni, da so opravili veliko in dobro delo, obljublajo, da bodo naslednje leto spet koledniki. ■

Koledovanje v Strugah

Tudi v Strugah koledniki skušajo vsako leto ohraniti lepi običaj koledništva v željo, da se s pomočjo misijonov pomaga najranjlivejšim v svetu.

Zaključna maša v Cerkvi dobrega pastirja Zavoda sv. Stanislava

Mirjam Struna

Letos je sodelovalo 12 kolednikov. Z željo, da bi blagoslov Sv. treh kraljev prišel v struške domove, prinesel veselje in srečo z zavestjo (kot reče Jezus: »Kar ste storili enemu teh najmanjših, ste meni storili« (Mt 25, 40)), so koledniki tudi letos trkali na naša vrata. Povsod so jih lepo sprejeli in bili darežljivi s sredstvi, ki so jih z veseljem srce podarili Kristusu v ubogih. Z obilico sladkarij pa so bili obdarovani tudi koledniki. Za zaključek pa so se ko-

ledniki udeležili maše v kapeli Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu. Po maši pa je bilo srečanje z drugimi koledniki in misijonarjem Tonetom Kerinom z Madagaskarja. Pričeval je o delu in življenju z Malgaši, nam pokazal slike in se od vsega srca zahvalil za darove, ki so jih zbrali koledniki. S temi sredstvi se gradijo šole, igrišča, mostovi in ceste in še mnogo drugega, kar potrebujejo za življenje. Za zaključek pa so koledniki obiskali še čudovite jaslice v samostanskem kompleksu Stična. ■

Koledniki Gašper, Matija in Andraž

Koledniki Jožko, Mateja in Maša

Koledniki Klemen, Gal in Adam

Kolednice Nuša, Maša in Anja

Iz naše knjižnice

Videm 34, 1312 Videm Dobropolje • tel.: 01/786 71 40

Obratovalni čas:

Ponedeljek, sreda, petek: od 12.30 do 19.00.

Torek: od 9.00 do 15.00.

Četrtek: od 10.00 do 15.00.

Predstavitve knjige **Svoboden v srcu 2** avtorja Tadeja Zevnika

Jasmina Mersel Šušteršič

Domačin Tadej Zevnik je avtor že druge knjige iz zbirke Svoboden v srcu, katere predstavitve je potekala v knjižnici Dobropolje.

Novoizdana knjiga nosi podnaslov Spoznaj sebe, svoje poslanstvo in živi svojo najboljšo različico življenja do zdaj. V knjigi avtor opisuje svojo življenjsko izkušnjo na poti iskanja sebe, napisana pa je z namenom, da bi bila ljudem v navdih in pomoč, ko začnejo stopati po lastni poti poslanstva in samoizpolnitve. Tako kot poudarja že naslov knjige, si želi, da bi ljudje čim bolj osvobodili svoje srce, našli pravi namen življenja, se dobro razumeli med seboj in skupaj ustvarjali lepši svet. Od nas je odvisno, kako bomo delovali, zato moramo pri sebi najprej

postaviti stvari na svoje mesto ter si med drugim dovoliti biti tudi ranljivi, navaja Tadej v svoji knjigi. Tadej Zevnik vodi predavanja, delavnice s posamezniki in skupinami, svoje znanje in izkušnje pa deli tudi v podjetjih. V nastajanju je že tretja knjiga iz zbirke Svoboden v srcu.

Spremno besedo h knjigi je podal tudi dr. Miro Cerar, ki pravi: »*Svoboden v srcu je zdravilna izpoved in pripoved o človeških stiskah, strahovih in padcih ter o njihovem preseganju, osebni rasti in življenjski samoizpolnitvi. Avtor nas nazorno uči, kako pomembno je poslušati, odpuščati in verjeti v staro modrost, da se nam vse, kar storimo in damo, tudi vrne. Vabi nas v življenje, v ozaveščeno prerajanje – da najprej stara oblačila zamenjamo z novimi, nato pa nekega dne z božjo pomočjo odvržemo vsa oblačila in zaživimo resnično svobodni in sr(e)čni. In ker je človeško iskanje dobrega in svobode v resnici hrepenenje srca, smo lahko avtorju hvaležni za darilo, ki ga ponuja branje in srečanje s Svobodo v srcu.*«

Pravljica delavnica **Mali človek z velikimi sanjami**

Na pravljicni delavnici v knjižnici smo med drugimi prisluhnili novo izdani slikanici ukrajinske pisateljice Olge Burlačenko z naslovom **Mali človek z velikimi sanjami**, ki je bila predstavljena tudi na knjižnem sejmu.

Knjigo s čudovitimi ilustracijami je jezikovno obogatila in lektorirala učiteljica, **slavistka Ema Sevšek**. Prijazno se je odzvala našemu povabilu in nam zgodbo prebrala s svojim edinstvenim pristopom in znanjem. Njene interpretacije, deklamacije, branja knjižnih del so vedno doživeti in srčni. Otroci so ji

Tadej Zevnik je predstavil svojo drugo knjigo iz zbirke Svoboden v srcu.

Prisluhnili smo navdihujoči novoizdani pravljici Mali človek z velikimi sanjami, ki jo je jezikovno obogatila slavistka Ema Sevšek.

Na delavnici S knjigo in naravo do znanja pod vodstvom Danice Borštnik so se udeleženci tokrat seznanili s pripravo naravnega mazila za ustnice ter masažnega olja.

z zanimanjem prisluhnili, saj je tudi sama zgodba navdihujoča. Vsebina zgodbe nam namreč sporoča, da je pomembno, da sledimo svojim sanjam in se ne podrejamo slepo pričakovanju drugih. V življenju imamo možnost uresničiti svoje največje sanje, ne glede na to, kako velike ali majhne so. Gospe Emi čestitamo za njen novi podvig na področju literature. Dragi otroci, vam pa želimo, da sledite svojim sanjam. Pravljične urice v knjižnici potekajo dvakrat mesečno.

S knjigo in naravo do znanja: sklop delavnic z Danico Borštnik

Na decembrski delavnici S knjigo in naravo do znanja, ki je potekala v prostorih knjižnice pod vodstvom Danice Borštnik, so se prisotni seznanili z izdelavo naravnega mazila za ustnice ter naravnega inhalatorja, ki je zagotovo dobrodošel, še posebno v zimskih, mrzlih dneh.

Na delavnici v mesecu januarju pa so se udeleženci pod skrbnim znanjem Danice seznanili s sestavinami in postopkom priprave naravnega masažnega olja. Gospa Danica vse udeležence vedno preseneti tudi z domačim zeliščnim čajem ter številnimi drugimi dobrotami in cenjenimi proizvodi, ki jih pripravi lastnoročno. Njeno poznavanje rastlin ter njihovih učinkov je izjemno bogato, iz njih pa pripravlja številne naravne izdelke. Svoje znanje je pridobila z dolgoletnim poglobljenim raziskovanjem ter branjem knjižnih virov, tečaji in delavnicami pri priznanih strokovnjakih ter predvsem osebnimi izkušnjami. ■

STRAST, DOJENČEK IN ROMPOMPOM

**VID
VALIČ**
v
avtorski
STAND-UP
komediji

VSESLOVENSKA
TURNEJA

Jakličev dom, Videm – Dobropolje – 18. 2. ob 18^h

Vstopnice: www.vidvalic.si, www.eventim.si (spletna prodaja, bencinski servisi in prodajna mesta v sistemu Eventim Si).

Duhovnik in glasbenik Rafko Fabiani (1911–1974) se je poslovil pred pol stoletja

V Dobrepoljski dolini spomin na njihovega župnika Rafka Fabianija, ki se je poslovil pred pol stoletja, ohranja predvsem Moški pevski zbor Rafko Fabiani, ki si je nadel ime po svojem nekdanjem vodji in dirigentu.

Drago Samec, slike vzete iz publikacije 100 let MPZ Rafko Fabiani (2007)

Rafko (Rafael) Fabiani se je rodil 24. oktobra 1911 v Šmarjeti (Občina Šmarješke Toplice) organistu in glasbeniku Ignaciju Fabianiju. V glasbi zapisani družini je bil Rafkov brat Viktor profesor glasbe in organist. Tudi Rafael je kazal glasbeno nardarjenost, zato so ga poslali na gimnazijo v Zavod sv. Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani (Škofovi zavodi), kjer je maturiral leta 1930. Vstopil je v ljubljansko bogoslovje in bil za mašnika posvečen 7. julija 1935. Najprej je bil kaplan v Sodražici, po štirih letih je bil premeščen v Kranj, od koder je oskrboval predvsem podružnico Primskovo. Ob nemški zasedbi Kranja je prišel v Ljubljano. Avgusta 1941 ga je škof Rožman poslal za kaplana v Dobrepolje, kjer je služboval vse do svoje smrti. Po vojni, ko je župnik Anton Mrkun emigriral v Ameriko in ostal naslovni župnik, je bil Fabiani od 1945 vikar namestnik, od 1962 dalje (po smrti Antona Mrkuna) pa župni upravitelj in šele od 1967 pravi župnik.

Umril je 27. januarja 1974 na poti iz Dobrepolja proti rodni Šmarjeti. V nedeljo, 27. januarja, je zjutraj maševal pri fari, popoldne pa še na podružnici v Kompoljah, nato se je odpeljal proti Šmarjeti. Za naslednji dan je bil z domačimi v Šmarjeti dogovorjen, da bo maševal za starše. Ko je pripeljal na avtocesto pri Ivančni Gorici, ga je v avtu zadela srčna kap, silovito je treščil v skale ob cesti in bil je takoj mrtev. Pogreb je bil v sredo, 30. januarja 1974, v Dobrepolju. Pogrebno slovesnost je vodil pomožni ljubljanski škof Stanislav Lenič, navzočih je bilo približno 100 duhovnikov, 40 jih je somaševalo s pomožnim škofom. Na pogrebu se je zbralo nad 3000 ljudi, saj je bil pogreb prava manifestacija hvaležnosti.

V Dobrepolje je bil Rafko Fabiani poslan predvsem, da bi pomagal pri petju. A tu je že obstajala močna pevška tradicija.

Sedanji Moški pevski zbor Rafko

Fabiani Dobrepolje si je za mejnik tukajšnjega organiziranega petja privzel kot ustanovno leto 1907, ko je Slovensko katoliško izobraževalno društvo v nedeljo, 20. januarja 1907, priredilo »veselico« v prostorih Kmetijskega društva, kjer so nastopali kar trije dobrepoljski zbori. Časopisna navedba ohranja spomin: »Moški, ženski in mešani zbor je pod vodstvom g. pevovodje Fr. Cimermana

zapel par lepih pesmi« (Slovenec, 1907, št. 20 (24. 1.), str. 3). Franc Cimerman je bil dobrepoljski organist do leta 1910, kot zborovodja ga je nasledil Viktor Švajger, učitelj glasbe, ki je »prišel učiti na videmsko osnovno šolo leta 1911, redno zaposlitev z dekretom pa je dobil leta 1914«. Zbor je vodil do leta 1923, pomagal pa je še kaplan France Presetnik. Dobrepoljske zборе so vodili nato dobrepoljski orožnik Jože Vozelj, po prvi svetovni vojni organist in kapelnik takratne Dobrepoljske godbe Janko Tiselj do leta 1942, med drugo svetovno vojno je krajši čas zbor vodil begunec in organist Franc Zaletel, leta 1942 pa je vodenje zbora prevzel Rafko Fabiani.

Rafko Fabiani je bil izjemna duhovniška osebnost z izrednim talentom za glasbo in petje. Pevsko in glasbeno se je izpopolnjeval v šentviški gimnaziji in v semenišču. Tudi objavljati je začel zgodaj, saj že v gimnazijskem glasilu Domače vaje v letu 1927 zasledimo njegov pripevek, druga objava pa je z glasbenega področja, ki jo zasledimo v reviji Cerkveni glasbenik v letu 1928, ko 16-letni dijak piše o glasbenem dogajanju v domači Šmarjeti in ugotavlja: »Pevci znajo zelo veliko pesmi. Poleg slovenskih skladb

Nastop MPZ ob sprejemu novomašnika Antona Jamnika (1987)

pojo tudi nekaj prestavljenih nemških. Naši ljudje imajo še vedno rajši stare pesmi, od katerih so mnoge res tudi lepe. Na novejšje se ne morejo navaditi, ker žal ne znajo v skladbah brati duše in čustev, ki jih je umetnik vtil vanje. Kljub temu se sliši vedno manj starih pesmi, a tem več novih Mavovih, Premrlovih in drugih. Slediti je pa treba času.«

Kot bogoslovec pa je v letu 1934 v reviji Cerkevni glasbenik objavil prispevek s povednim prispevkom Ljudsko petje in liturgična obnova, v naslednjem letu pa je v isti reviji objavil še Misli o liturgiji in liturgičnem ljudskem petju, kjer povzema: »Če ima liturgija na splošno namen posvečevati in vzpodbujati vernike, voditi h Kristusu, navajati ljudi k tesnemu življenju s cerkvijo, potem ima tudi petje kot bistveni del liturgije isti namen. To je vidik, po katerem moramo presojeti vso cerkveno glasbo in petje. Tudi ljudsko petje kot del liturgičnega petja mora imeti isti namen in cilj. Lahko zato trdimo, da je vpeljava ljudskega petja velik korak naprej v smeri liturgičnega petja. Ljudi namreč more in mora pripeljati spet bliže k oltarju, spraviti jih mora v zvezo z duhovnikom, ki ne sme biti samo nekak igralec, in ljudstvo ne samo pasivno občinstvo, temveč združiti se morajo v skupno molitev. Ljudsko petje — prav pojmovano in s pravim duhom propagirano — je torej prvi korak in uspeh in pot

Izlet MPZ v Iški vintgar

k pravemu liturgičnemu petju.«

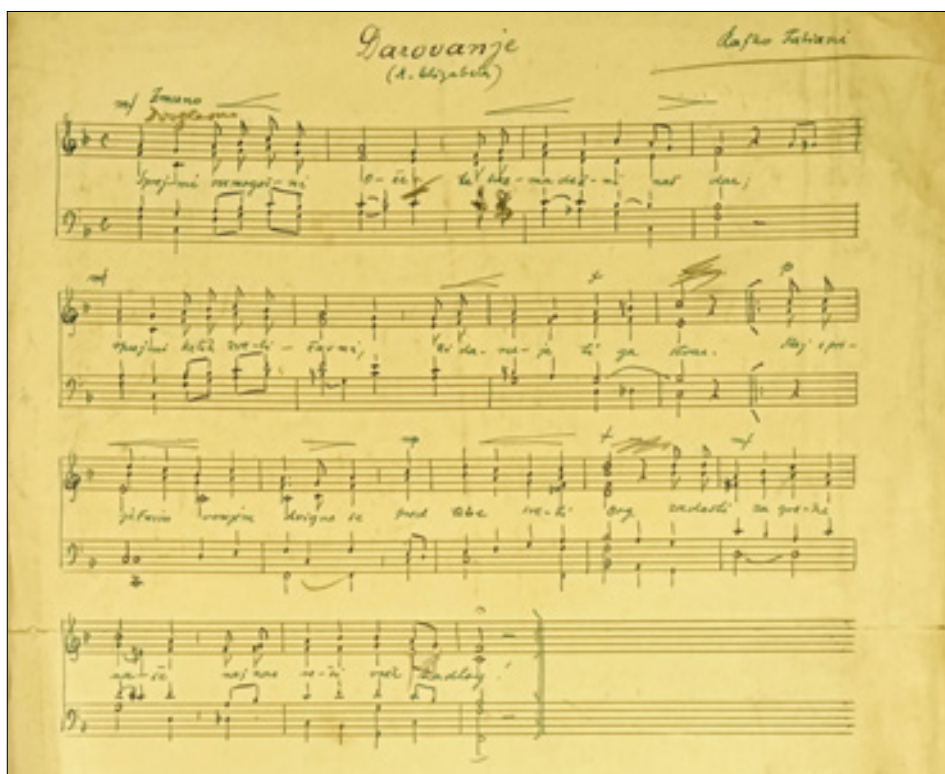
Njegovo največkrat navajano delo pa je objava diplomske naloge v naslovu Orgle v ljubljanskih cerkvah: zgodovinsko-statistična študija, ki je izšla v zgodovinski reviji Kronika slovenskih mest v letu 1935 v treh številkah (str. 163–170, 210–214 in 270–274). Razpravo je komisija za podeljevanje nagrad Ljubljanske mestne občine na univerzi kralja Aleksandra na predlog teološke fakultete sprejela in nagradila ter priporočila za objavo. Fabiani se je potrudil tudi za slikovno gradivo.

Njegovo delo je nadaljeval predvsem

dr. Edo Škulj, muzikolog, glasbenik in duhovnik, ki je o razpravi zapisal, da je delo izčrpno in v objavi obogateno s fotografijami ter da samo iz te naloge vemo za posamezne orgle.

Fabiani je v razpravi zapisal: »Vpliv orgel na liturgijo in cerkveno petje je bil prav radi tehnične nedovršenosti le nezaten. Takratno pojmovanje liturgije in liturgičnih slovesnosti je bilo vse preveč prepojeno s svetnimi elementi, zato orgle niso mogle zadostovati razvajenim okusom, temveč so si želeli hrupne godbe, ki pravemu duhu liturgije docela nasprotuje. To je uvidel papež Pij X., ki je z okrožnico 'Motu proprio' (1903) določil meje vokalne in instrumentalne glasbe v cerkvi in prepovedal vse razvade. Tako so orgle dobile oni ugled in spoštovanje, ki jim je v cerkvi od vseh početkov določen, kot glasbilu, ki spremlja petje in dviga sijaj liturgije in je popolnoma v službi bogoslužja, v službi Cerkve« (Kron, 1935, 2, 167). Obravnava zgodovino orgel, orglarske mojstre, organiste, orgle z značilnostmi. Še danes se raziskovalci zatekajo k njegovim izsledkom, ko npr. o zgodnjebaročnem skladatelju, izdelovalcu orgel in organistu Isaacu Poschu omenjajo, da je o njem prvi pisal Fabiani, ki je za nalogo pregledal več tudi samostanskih arhivov ter izbrskal podatke o Poschevem delu v Ljubljani v letu 1621.

Rafko Fabiani je priredil in skomponiral več pesmi in maš. Najbolj znana je maša za mladino po besedilu Martine Bidovec Svet, svet, svet, zdaj kliče Ti najmlajši rod iz leta 1941, ki jo je skladatelj Stanko Premrl opredelil: »Melodika se giblje v narodnem duhu. Organistom in

Rokopis not Rafka Fabianija.

učiteljem to mladinsko pesem toplo priporočam.«

Fabiani je objavil tudi več samostojnih enot glasbenega tiska, med njimi so Venček slovenskih narodnih pesmi (1934), Blagoslovne pesmi za ljudsko in dvoglasno mladinsko petje, Maša za mladino (1941) in Mašni spevi na praznik posvečenja cerkve (1970). Mladinske pesmi Mi smo pomlad (1955) sta na besedilo Martine Bidovec priredila z bratom Viktorjem, objavljene pa so bile še v reviji Grlica v letu 1976.

Več njegovih rokopisov pesmi pa ima še Orglarska šola v Ljubljani, med njimi so Blagoslovna, Pet odpevov na litanije in Svet, Darovanje.

Učiteljici iz Kranja Martini Bidovec je glasbeno dopolnil tudi njeno Bajko o slavcu, ki jo je leta 1947 uprizorilo Prešernovo gledališče v Kranju.

Zbor v Dobropolju je torej v letu 1942 prevzel kaplan Rafko Fabiani. Pri svojem delu z zborom je bil zelo zahteven, nikoli ni bil povsem zadovoljen, čeprav je na koncu zbor vedno pohvalil. Vaje so imeli pred rednimi nastopi pri cerkvenem bogoslužju. V obdobju do leta 1970 zbor ni veliko nastopal v posvetnem življenju, saj tedanja politična oblast ni dopustila dirigiranja zbora župniku Fabianiju. Rafko pa je zbor učil tudi posvetne pesmi, pri-

merne in dopustne za tedanji čas. Šele po letu 1970 se je začelo tudi posvetno udejstvovanje na raznih prireditvah, a je bila vedno težava politična usmerjenost zbora oziroma njenega vodje.

Za dobro vzdušje v zboru je dvakrat letno organiziral izlet v različne kraje v Sloveniji, kjer so najprej peli pri maši, nato pa je sledilo družabno srečanje, saj je želel, da se pevci razvedrijo, s čimer je prispeval k večji pripadnosti zboru. Med pevci je ob posebnih priložnostih rad igril tudi na harmoniko, sicer pa je igral na orgle. Tudi v sedanjem času zbor še zapoje njegovo pesem Marija, ljubiti. Kot skladatelj in dirigent je veliko naredil za lepoto bogoslužnega petja.

Poleg moškega zbora je Fabiani vodil tudi mešani zbor, ki mu je dajal večji pomen, saj je ta stalno sodeloval pri mašah, moški zbor pa je nastopal le občasno. Zadnja leta je bil še član nadškofijskega glasbenega sveta.

O njegovih vestnosti priča tudi Poročilo o posameznih cerkvah v dobropoljski župniji, ki ga je pripravil leta 1954 in ga kot dragocen dokument hrani Nadškofijski arhiv Ljubljana.

S posebno vnemo se je posvečal tudi Domu starejših občanov v Ponikvah, kamor je hodil v zgodnjih jutranjih urah tolažit onemoglo.

Dobropoljski župnijski arhiv hrani njegove pridige v rokopisu, pridige je namreč bral, »tako da ni bilo razloga za lažne obtožbe, ki jih je v začetku večkrat tudi doživel«. S kaplanom (in sedanjim župnikom) Francem Škuljem sta tudi začela izdajati župnijsko glasilo Oznani-la, s čimer je bila župnija med prvimi v Sloveniji.

Dr. Zvone Štrubelj je zapisal: »Po naravi je bil miren in strpen, odlikovala ga je tudi srčna dobrot, zato je bil dostopen in razumevajoč. Zborovsko petje, vedno odprta spovednica, župnikova dobra in prijazna beseda, vse to je v tistih povojnih letih in desetletjih bila duhovna oaza, blažilno olje za globoke rane, ki so domala v vsaki dobropoljski družini bile zaradi vojnih in povojnih dogodkov zelo pekoče in dolgo odprte. Pevce po naravi in po veselju je prišel v župnijo, kjer je petje doma.« In prav blažilno je bilo, da je bil v Dobropoljsko dolino poslan župnik Rafko Fabiani.

Župnik in glasbenik Rafko Fabiani ostaja v spominu domačinov kot ljudski človek, preprost in dostopen za ljudi, skromen, priljuden in dobrodušen. Kot župnik je bil spoštovana in v tistem času zelo cenjena osebnost, ostaja pa tudi opazna zgodovinska osebnost v okviru župnije in občine. ■

Zagoriški fantje obeležujejo 75-letnico

Skupina ljudskih pevcev Zagoriški fantje večinoma nastopa na dogodkih, na katere so povabljeni. Redno se udeležujejo tudi revij ustvarjalcev in poustvarjalcev ljudske pesmi. Prepevajo ubrano, a v ljudskem tonu. Na revijah ustvarjalcev in poustvarjalcev ljudskega izročila so bili že drugič zapored uvrščeni na državno raven. Tako so lani novembra prejeli tudi zlato priznanje na državni reviji, ki je bila v Dolskem.

Uroš Gačnik

Njihova zgodovina je bogata, želijo ohraniti ljudsko pesem za zanamce, zato bodo skušali nadaljevati prepevanje tudi v prihodnje. To traja že 75 let in ob tej priložnosti so po daljšem času posneli zgoščenko. Pogovarjal sem se z Jožetom Babičem, ki tudi vodi skupino.

Jože, lepo pozdravljen. Bi na začetku, prosim, predstavil vse člane ter morda njihove posebnosti/značilnosti? Kaj imate radi, česa si kot skupina želite?

Lahko povem, da trenutno pri Za-

goriških fantih prepevajo Stane Škulj iz Zagorice od leta 1973, Stane Klinc iz Ceste od leta 1984, Frenk Štih z Vidma od leta 1987, Slavko Jamnik iz Male Ilove Gore od leta 2019 in jaz od leta 1993. Karakterno smo si seveda različni, kar je povsem normalno. Z veseljem do petja in ohranjanja ljudskega izročila uspešno premagujemo vse ovire, ki nastanejo. Naša želja je privabiti kakšnega mlajšega pevca v našo zasedbo. Trenutno bi prav prišel 1. tenor ali 2. bas.

Verjamem, da večina bralcev pozna Zagoriške fante, pa bi se vseeno želel dotakniti zgodovine skupine. Kdaj ste

nastali? Kako se je skupina razvijala oz. spreminjala skozi čas?

O tem je že veliko napisanega. Tudi v besedilni prilogi zgoščenke je povzeta zgodovina. Sicer pa za začetek delovanja skupine štejemo leto 1948, ko je Ivan Kralj - Vintarjev zbral fante na vasi in so zapeli. Prvič so zapeli na svatbi, prepevali so pod vaško lipo, pri kmečkih opravilih ... Najraje dekletom pod oknom ... Skozi čas se je zvrstilo kar nekaj pevcev, včasih jih je bilo več, včasih manj. Trenutno nas je, kot že povedano, pet, pa upajmo, da se nam nekoč še kdo pridruži.

Ime Zagoriški ostaja, kljub temu da

ste bili v preteklosti primorani glasovno popolniti skupino z drugje živečimi člani. Je v Zagorici pri mladih čutiti kakšno zanimanje za to izročilo?

Tako je. Pevci iz drugih vasi že dolgo prepevajo v skupini. Ime smo obdržali. Mislim, da povsem upravičeno. Staneta Klinca in Frenka Štiha, ki že dolgo prepevata, je v skupino povabil Ivan Kralj in po toliko letih si menda zaslužita biti »Zagoriška fanta«. Potem ko se je stric Alojz Erčulj odločil, da v skupini ne bo več sodeloval, sem se na predlog drugih članov strinjal, da bi skupino lahko vodil naprej. Konec koncev je bil Ivan Kralj stric moji mami, Alojz je moj stric in zdelo se je kar nekako primerno. Nisem bil

čisto prepričan, pa mislim, da sem se kar prav odločil. Ker smo ostali trije tenorji, smo seveda potrebovali bas, ki ga je dotlej prepeval Alojz. Po posvetu z drugimi člani sem povabil Slavka Jamnika, ki je veliko pesmi že poznal in se je izkazal za primerne kandidata. Nato smo lahko nadaljevali prepevanje.

V Zagorici v zadnjem času čutim zanimanje za ljudsko pesem, in če bo le mogoče, bomo poskusili pritegniti kakšnega domačega fanta, res pa je, da mora biti skupina glasovno popolnjena.

Zanima me, kako ste Zagoriški fantje povezani, kdaj se srečujete in seveda vadite. Večina članov skupine pepeva

tudi drugje, nimate samo te prostočasne dejavnosti, pač pa še mnogo drugih. Kako vam uspe uskladiti čas za vse to, saj večina dandanes tarna, da nimajo časa?

V glavnem smo kar veliko skupaj, saj, kot povedano, prepevamo oz. sodelujemo tudi v drugih zasedbah v občini. Prostočasnih dejavnosti je kar preveč, tako da se je, kljub temu da nas je samo pet, včasih težko uskladiti. Zase lahko rečem, da večkrat pride teden, ko imam vsak dan kakšne vaje ali dejavnost. K sreči smo pretežno upokojevski zasedba, res pa je, da upokojevci nimajo nikoli časa ...

Skratka, pred nastopi ali denimo lani pred snemanji je bilo vaj več, načeloma pa se dobimo nekajkrat pred nastopi in kar nekako gre.

Ob vseh teh vajah ste v preteklem letu našli tudi čas in svoje pesmi posneli in prenesli na zgoščenko (CD). Nam lahko poveste kaj več o tem?

Ja, ideja je bila že pred epidemijo covid-19, pa se je potem zavleklo. Ko so se stvari umirile, pa smo začeli vaditi in v novembru 2023 uspešno posneli 13 pesmi, ki smo jih izdali na zgoščenci.

Teh 13 skladb, ki so sedaj zapisane v digitalni obliki, je dediščina, ki jo boste Zagoriški fantje pustili zanamcem. Načrtujete tudi kakšen videospot ali pa objavo na YouTube kanalu?

Seveda. Zavedamo se, da ljudska pesem ni ravno popularna, vsekakor pa je dediščina in tudi dviga narodno zavest,

ki je pri nas še kako primanjkuje. Tudi medij, kot je zgoščenka, je bolj kot ne že mimo, pa vendar bomo zgoščenke ponudili in zbrana sredstva namenili v dobrodelne namene. Morda pa nekateri vendarle še lahko predvajate CD na kakem predvajalniku.

Ker želimo ohraniti pesmi našim zanamcem, to je tudi osnovni namen snemanja, smo odprli tudi kanal na YouTube, kamor bomo posnetke objavljali. Morda pa se krivulja priljubljenosti ljudske pesmi nekoč le začne obračati

navzgor. Za zdaj nam je uspelo posneti tudi dva videospota, ki sta že objavljena na kanalu Zagoriških fantov. Tukaj se moram zahvaliti Zorici Mustar - Okrepčevalnici »Pri Zori«, ki nam je velikodušno odstopila prostore za potrebe snemanja videospota.

Po tej poti bomo skušali stopati tudi v prihodnje, če nam bo le dano.

Veseli me, da se ljudska pesem ohranja, saj ima velik pomen in sporočilnost. Velik del kulturnega dogajanja

predstavljajo vaše pesmi, za kar so vam tega zavedajoči Dobrepoljci zagotovo hvaležni.

Ob vašem bogatem udejstvovanju vam tudi v prihodnje želim uspešno delo ter se vam zahvaljujem za pogovor. Za konec pa želim še enkrat povabiti bralce na prireditev ob kulturnem prazniku, kjer bodo Zagoriški fantje poleg drugih nastopajočih obeležili 75-letnico s promocijo zgoščenke. Prireditev bo v sredo, 7. februarja, ob 19.00 v Jakličevem domu. ■

Decembrsko dogajanje v PGD Videm - Dobrepolje

December je mesec veselja, ki smo ga člani in članice PGD Videm - Dobrepolje preživeli aktivno ter se obenem tudi družili.

Uroš Gačnik, PGD Videm - Dobrepolje

V torek, 12. decembra, smo skupaj s PGD Zagorica in ZŠAM varovali vrtčevske otroke na tradicionalnem pohodu z lučkami.

V sredo, 13. decembra, smo imeli redne operativne vaje, kjer smo ponovili delo in varno rokovanje z motornimi žagami in motorno rezalko. Poudarilo se je varno delo v nevarnih okoliščinah, saj sta bila dva člana pretekli mesec na tovrstnem celodnevem usposabljanju. Ponovili so se pravilna raba radijskih postaj in vzpostavljanje radijskih zvez ter skrb za pravilno rokovanje in vzdrževanje radijskih postaj. V pripravi na zimo pa smo tudi vadili nameščanje snežnih verig na intervencijska vozila, ki smo jih na koncu tudi oprali.

V torek, 19. decembra, so se zbrale Božičkove pomočnice in pripravile darila.

Operativna vaja.

V predprazničnem času smo poskrbeli, da so občani, ki so nam teritorialno dodeljeni, dobili gasilski koledar. Voščili smo varno, srečno in zdravo 2024.

V petek, 22. decembra, smo pomagali pri izobešanju transparenta za priredi-

tev, ki je bila v Predstrugah.

V soboto, 23. decembra, nas je obiskal Božiček (več o tem v posebnem prispevku).

V torek, 26. decembra, smo s prvo pomočjo in požarnim varstvom poskrbeli,

Ob zaključku vaje je sledila analiza.

Nameščanje imobilizacijske opornice.

da je bil božični koncert Godbe Dobropolje varno izpeljan.

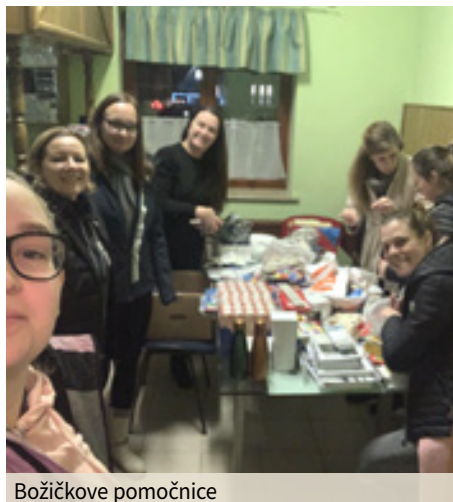
V sredo, 27. decembra, so članice raznosile zahvale vsem donatorjem in podpornikom. Vsem se zahvaljujejo za podporo, odličen odziv in pohvale.

V petek in soboto, 29. in 30. decembra, smo izvajali rediteljsko službo in požarno varovanje na prireditvi Dobropolje Dobrevolje, v popoldanskem času pa smo za zaključek leta odhiteli na pomoč v Ponikve, ker smo na pozivnik dobili sporočilo, da je oseba padla v jarek in ne more ven. Tehnično posredovanje ni bilo potrebno. Pri osebi pa so že bili člani PGD Ponikve. Onemoglo osebo so dokončno oskrbeli reševalci iz NMP Ljubljana.

V soboto, 6. januarja, so se v operativni garaži izvedla pripravljala dela in montaža napeljave za stabilno radijsko napravo.

V nedeljo, 7. januarja, so se sestali mladinska komisija in mentorji društva. Pregledali smo stanje in naredili nove načrte. Veseli nas, da se je ekipi pridružilo še nekaj mentoric, ki bodo v veliko pomoč pri vzgoji in usposabljanju mladih gasilcev.

V ponedeljek, 8. januarja, so sestanek imele tudi članice, ki so pregledale opravljeno delo in naredile načrte za leto 2024. V kratkem času so nanizale veliko dejavnosti, na kar so lahko upravičeno ponosne.

Božičkove pomočnice

V sredo, 10. januarja, smo imeli operativno vajo, ki je obsegala ponovitev prve pomoči. Na vaji sta se nam pridružila dva reševalca Klemen Jakob in Miha Ošaben z Reševalne postaje Ljubljana, za kar se jima lepo zahvaljujemo. Ponovili smo uporabo AED-ja, oživljanje odraslega, otroka, dojenčka, utopljenca, pristop do poškodovanca, prepoznavo znakov, nameščanje vratne opornice, iznos poškodovanega iz vozila, oskrbo opeklin, ran, snemanje motoristične čelade ter nameščanje mobilizacijskih pripomočkov. Poleg 25 članov so se vaji pridružili tudi tečajniki, ki ravno sedaj obiskujejo tečaj za prve certificirane posredovalce iz Strug, Zagorice, Zdenske vasi in Hočevja.

V četrtek, 11. januarja, smo poleg mladinskih vaj izvedli tudi testiranje mladi-

ne za pridobitev čina pionir. Isti dan sta se sestala tudi vodstvo društva in poveljstvo, kjer smo pripravili vse potrebno za bližnji občni zbor. Pregledali smo tudi druge izzive, ki nam jih narekuje operativno delovanje.

V soboto, 13. januarja, se je dokončno zvezalo in uredilo radijske zveze.

Kot vidite, nam dela ne zmanjka, smo pa vsi veseli, saj poleg dela najdemo čas tudi za sprostitev ter druženje s tovariši. Vabljeni tudi drugi, da se nam pridružite pri naših dejavnostih, saj velja rek: Več nas je, hitreje bo narejeno, in več nas je, bolj bo veselo. ■

Zahvala

Spoštovane občanke, spoštovani občani. Ob koncu preteklega leta smo vas v vseh Bruhanja vas, Mala vas, Podgorica, Podpeč, Predstruge in Videm ponovno obiskali člani PGD Videm - Dobropolje, da vam zaželimo sreče in zdravja ter podarimo nov koledar za leto, v katerega smo že vstopili.

Vsako leto nas sprejmete odprtih rok, ker cenite in spoštujete naše delo in trud.

Na tem mestu bi se vam radi še enkrat zahvalili za vse vaše prispevke. V letu 2024 nas čaka veliko izzivov in vsak evro nam še kako pride prav.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Gasilci PGD Videm - Dobropolje

Gasilski Božiček!

V soboto, 23. decembra 2023, je ekipa mentorjev in članic iz PGD Videm - Dobropolje pripravila presenečenje za najmlajše člane in sorojence.

Uroš Gačnik

Organizacija dogodka se je začela že mesec prej, saj je bilo treba pripraviti vse za obdarovanje. Poleg daril je ekipa pripravila tudi tople napitke, slane prigrizke, sadje in bombone, ki so jih obiskovalci veselo sprejeli. Na roke nam je šlo tudi vreme, ki je bilo za ta zimski čas neverjetno toplo, zato smo srečanje pripravili kar na dvorišču gasilskega centra. Zbrala se nas je pisana družina otrok in staršev, ki so nestrpnost čakali in dočakali Božička. Ta se ni pripeljal s sanmi, kot je to običaj, tudi jelenov ni

bilo mogoče videti. Ker ni bilo snega, so mu na pomoč priskočili gasilci, ki so Božička naložili na kamion in pripeljali med otroke. Čutiti je bilo veselje mlajših, pomešano z ugibanjem starejših, kdo se skriva pod kostumom. Vemo namreč, da ima pravi Božiček veliko pomagačev, ki opravljajo težko, odgovorno in zahtevno delo namesto njega.

Božiček je pozdravil navzoče (skupaj se nas je zbralo več kot 60) ter se utrujen usedel na stol pod okrašeno smreko. Povedal je, da prihaja iz daljne dežele ter da je zelo utrujen. Popil je znano brezalkoholno pijačo, da se je vsaj malo osvežil, poklical po »mobilcu« gospo Božičkovo, da je varno prispel, ter nato pričel z

obdarovanjem, kar je njegova primarna naloga. Vesel je bil, da so mu na pomoč priskočile pomočnice, ki so poskrbele, da noben otrok ni ostal brez darila. Lepo je bilo gledati najmlajše (pa tudi nekoliko starejše), ki so se usedli dobremu možu na koleno, nekateri so se tudi stisnili k njemu in mu zašepetali v uho kakšno željo. Božiček je navihano zabaval zbrane, na koncu naredil še skupinsko fotografijo ter se z vozilom odpeljal v druge kraje. Vsem je zaželel prijetno preživljanje praznikov, otrokom naročil, naj se vestno udeležujejo vaj in priprav ter ostanejo tudi v prihodnje tako pridni.

Zbrani smo se družili še nekaj časa po tem, ko je dobri mož že odšel, pos-

lušali božične skladbe, se veselili ter se preprosto imeli super.

Želim se zahvaliti vrtcu Ringaraja za izposojno kostuma, Primožu za odlično vživetje v vlogo, članicam za vso organizacijo, pripravo in pomoč pri pripravi dogodka in daril, upravnemu odboru za podporo pri izvedbi prireditve ter ne nazadnje vsem staršem in otrokom, ki so se dogodka udeležili. Bilo je prijetno in sklenili smo, da naslednje leto dogodek ponovimo. Hvala vsem neimenovanim donatorjem, ki ste darovali darila, brez vas ne bi bilo tako, kot je bilo. Hvala!

Gledati te male nasmejane in vesele otroške obraze je preprosto čudovito. ■

Prve operativne vaje v novem letu

V PGD Kompolje smo v četrtek, 11. januarja 2024, ponovno začeli redne mesečne operativne vaje.

Tjaša Grandovec, PGD Kompolje

Pridružil se nam je Robert Sabol, zaposlen na Reševalni postaji UKC Ljubljana in član NMP, z več kot 30 letnimi izkušnjami. Vaje nam je sestavil iz dveh delov, iz teoretičnega in praktičnega dela. V sklopu teorije nam je gospod Sabol pripravil dve predavanji. Prvo je bilo krajše in na temo delovanja nujne medicinske pomoči na področju Slovenije ter sodelovanja intervencijskih služb ob nesrečah. Drugo predavanje pa je bilo na temo temeljnih postopkov oživljanja, kjer nam je razložil, kaj se v telesu dogaja, ko pride do srčnega zastoja, kako pra-

vilno in najbolj učinkovito posredovati, predstavil pa nam je tudi nekaj novih spoznanj na področju oživljanja. Za konec predavanja smo si ogledali tudi posnetek človeka, ki je doživel srčni infarkt, in načine, kako so mu reševalci pomagali. V praktičnem delu smo na lutkah ponovili temeljne postopke oživljanja odraslega človeka in otroka ter uporabo

AED-ja. Reševalec nas je pri tem opozorjal na morebitne napake pri izvedbi. Za konec pa smo si ogledali tudi notranjost reševalnega vozila. Gospod Sabol nas je opozoril, da se na določenih intervencijah lahko zgodi, da reševalci pošljejo gasilce v reševalno vozilo po posteljo. Zato nas je naučil tudi, kako se iz vozila pravilno izvleče postelja in se zapelje tudi nazaj. Robert Sabol je z nami delil svoje zelo obsežno znanje, ki bi ga lahko

poslušali še ure in ure. Povedal nam je tudi, da bo po njegovem mnenju vedno več intervencij, na katere bomo proženi gasilci za nudenje prve pomoči, zato je obnavljanje znanja prve pomoči nujno. Operativni gasilci se gospodu Sabolu zahvaljujemo za čas in vse znanje, ki ga je delil z nami. Zahvaljujemo pa se tudi vodji reševalne postaje Martinu Čehu, ki je odobril sodelovanje na naših operativnih vajah. ■

Prižig novoletnih lučk v Hočevju

Člani PGD Hočevje smo prvič organizirali prižig lučk, a sodeč po odzivu vaščanov zagotovo ne zadnjič.

Lucija Laharnar Mesojedec, PGD Hočevje

Prijetno dogajanje se je začelo v nedeljo, 17. decembra 2023, že zgodaj popoldne,

ko so člani našega društva odšli v gozd po smrekico. Ko je bila postavljena, so nanjo obesili lučke, medtem pa se je pred gasilskim domom že začela zbira-

ti gasilska mladina v spremstvu staršev, ki so začeli izdelovati okraske. Na dogodku smo imeli tudi stojnico z novoletnimi čestitkami. Ob 17. uri je bila na

prizorišču že večina vaščanov, zato smo skupaj z njimi odštevale in prižgale so se praznične lučke. Med nagovorom našega predsednika, ko je vsem zaželel lepe praznike, so otroci na smrekico obešali okraske. Aleksej in Enej sta nam zaigrala na svoje inštrumente, za vrhunec večera

pa je poskrbela ga. Rebeka Radovan in nam zapela Puccinijevo arijo *O mio babino caro*. Iskrice v očeh in nasmehi na licih v soju prazničnih lučk so nam dali potrditev, da delamo dobro in ves trud je bil poplačan. Obiskovalci so se lahko ogreli tudi s kuhanim vinom in čajem ter

se posladkali z domačim pecivom. Presrečni smo, da prižig lučk ni postal samo praznični dogodek, ampak tudi priložnost za gradnjo skupnosti, povezovanje in ustvarjanje.

Vsem nastopajočim ter vaščanom se lepo zahvaljujemo za obisk. ■

Na snežne strmine ali za knjige?

Zima nas je obdala z nizkimi temperaturami, kar pomeni, da je čas za preživljanje večerov v toplem stanovanju s skodelico čaja in z najnovejšo številko Šodra, za navdušence zimskih športov pa je seveda čas za smučanje!

Erika Dizdarevič, ŠK GROS

Z januarjem smo že tradicionalno začeli z Groševimi enodnevnimi smučanji. Mesta so šla kot za med, tako da smučarskih navdušencev v naši okolici očitno ne primanjkuje. Najprej smo se z avtobusom 6. januarja odpravili do Nassfelda, v februarju in marcu pa so na sporedu še smučanje v Turracherju

3. februarja, Katschbergu 18. februarja in Heiligenblutu 9. marca. Kljub polnim terminom pa so še vedno možne prijave v čakalno vrsto na naši spletni strani: www.klub-gros.com, o morebitni sprostivni mestu pa vas naknadno obvestimo.

Če pa ste kljub temu to priložnost zamudili, za vas pripravljamo še vikend smučanja na Jahorini. Ta bo potekal od 22. do 25. februarja 2024. Vključuje vo-

žnjo z avtobusom tja in nazaj, tri nočitve v hotelu Holiday v Sarajevu (hotel ima štiri zvezdice, bazen, fitnes, vključen je tudi zajtrk!), dve celodnevni vozovnici za smučanje na Jahorini v petek in soboto ter avtobusni prevoz do smučišča. Nedelja pa je prosta in rezervirana za samostojno rajanje po Sarajevu. Hitro obiži našo spletno stran in se prijavi, da ti prosta mesta ne uidejo tudi tu!

Branje v toplem stanovanju pa vam lahko popestri peta številka našega glasila Šodr. Ponovno smo zbrali dela različnih mladih umetnikov, mislecev in avanturistov ter vam to poslali do vaših vhodnih vrat. V maju pa namesto nove številke pripravljamo posebno preseñčenje, saj Groš slavi že 25 let svojega obstoja. Kljub temu lahko svoje prispevke kadar koli pošljete na: glasilo@klub-gros.com.

Zdi se nam pomembno, da se mladi povežemo tudi z mladimi, ki ne prihajajo le iz naše okolice, zato smo se 11. januarja udeležili regijskega bowlinga, kjer smo v mešanih ekipah ustvarjali nove vezi s člani klubov iz Trebnjega, Logatca, Kamnika, Litije, Šmartnega in z Vrhnike ter Notranjskega. Komu mislite, da je šlo najboljše?

S februarjem pa se v naše prostore vrača glasbeni dogodek Mixtape vol. 3,

kjer bomo ponovno poskrbeli, da so kakovostni slovenski glasbeni izvajalci slišani, tako dobro kot manj znani, mi pa se lahko v udobju svoje lokalne okolice in prostorov zavrtimo v njihovih ritmih. Za imena izvajalcev in točne termine koncertov pa spremljaj naša družabna omrežja.

Facebook: GROŠ študentski klub
Instagram: @sk.gros
spletna stran: www.klub-gros.si

Z januarjem in februarjem pa se začne tudi izpitno obdobje, zato ne pozabi, da lahko v naših prostorih mesečno natisneš 300 brezplačnih strani (od tega 100 barvnih). Da bi se izognil gneči, nam želeno gradivo pošlji kar na e-naslov: studentski@klub-gros.com, v času uradnih ur pa ga samo prevzemi. Tam pa te čakajo še kupončki za fitness, hrano, knjižnico ... kmalu pa še vozovnice za smučanje.

Uradne ure: ponedeljek, sreda in petek od 18.00 do 20.00 v Grosuplju, Industrijska cesta 1g, torek od 18.00 do 20.00 v Ivančni Gorici, Cesta 2. grupe odredov 17, četrtek v Jakličevem domu, Videm 34, po dogovoru (če napisani dnevi padejo na praznik, uradne ure odpadejo). ■

Delo KO Rdečega križa Struge v letu 2023

Članice KO Rdečega križa Struge smo tudi v letu 2023 svoj prosti čas namenile za blaginjo naših krajanov. V letu 2023 smo razdeljevale hrano in prehranske pakete FIHO socialno šibkejšim družinam in posameznikom.

Zapisalet: **Štefka, Mojca, Lidija, Klavdija, Marija in Maja**, članice KORK Struge

Članice RK Struge smo v sodelovanju s starši, podjetjem Inotherm Ribnica in Občino Dobropolje poskrbele, da Miklavž ni pozabil na pridne struške otroke.

V mesecu decembru smo sodelovale v akciji »BOŽIČEK ZA EN DAN«. S to akcijo je dobilo pakete presenečenj od Božička kar nekaj struških otrok in lepo je bilo videti zadovoljstvo v njihovih očeh. Božiček ni pozabil tudi na najstarejše prebivalce Strug.

Za božične praznike smo skupaj z ŽPS Struge, Karitas in PŠ Struge obiskale starostnike iz Strug, vsako leto pa obiščemo tudi starostnike jubilate, ki praznujejo

častitljivih 90 let.

Nekaj denarja smo namenile plačilu položnic socialno šibkim družinam, KO Rdečega križa Struge je namenila 300 evrov poplavljenim v Občini Žiri.

Leto je minilo in tudi v prihodnje se bomo trudile, da bomo s svojim prostovoljnim delom lajšale stiske družinam in posameznikom, da nekoliko lažje preživijo težke čase.

Vse dobro v letu 2024 vam želimo! ■

Veseli december in novoletno dogajanje v Zavodu sv. Terezije

Ko so pastirji ognje prižgali, je Mati Božja v hlevček prišla. Dete prinesla je v noč božično, v slamo povila je Jezusa.

Eva Kovačič, dipl. del. ter.

Petnajstega decembra so k nam prišli cerkveni otroški pevski zbor Lilije iz Škocjana pri Turjaku pod vodstvom zborovodje gospe Katarine Bambič. Priredili so nam čudovit koncert adventnih in božičnih pesmi. Poleg pevskega nastopa so nam pričarali betlehemske poljane.

V ponedeljek, 18. decembra, smo imeli slavnostno novoletno večerjo, katere se je udeležilo 55 stanovalcev. Poleg odlične hrane, ki so jo pripravile naše kuharice, smo imeli tudi pevski nastop. Večerjo sta nam polepšali pevki, gospa Lidija Sušnik in Ema Furlan. Pripravili sta nam lep program pesmi in pripovedovanja ter recitacij.

Vsak dan v decembru smo pridno pekli praznične piškote, potico in dobrepoljske ptičke ter izdelovali zimsko in božično okrasje, s katerim smo okrasili našo hišo. Med prazniki so nas obiskali tudi trikraljevski koledniki in nam s kolednico voščili sreče in zdravja.

V začetku januarja smo sodelovali na

razstavi poprtnikov v Jakličevem domu. S stanovalci smo spekli poprtnik. V petek, 5. januarja, se je šest stanovalcev udeležilo razstave in podelitve, na kateri smo osvojili zlato priznanje.

V četrtek, 11. januarja 2024, so nam popoldne polepšali solopevci z Vidma. Peli so pod vodstvom gospe Petre Vrh Vrezec,

ki jih uči enkrat tedensko v župnišču na Vidmu. Božične pesmi je predstavilo pet solopevcev, med njimi tudi naš domski pater, gospod Jože Roblek. Stanovalci so bili navdušeni in polni lepих vtisov sklenili, da jih zagotovo še povabimo. Hvala vsem obiskovalcem in nastopajočim, ki so nam polepšali december in januar. ■

Najlepša stvar, ki jo imamo je ŽIVLJENJE. In čeprav le to ni vedno popolno, so trenutki življenja tisti, ki so lepi nas bogatijo in napolnijo s srečo!

Zimske radosti v Prizmi Ponikve

Kot se za vesele mesece spodobi, smo tudi v naši hiši december obeležili z radostnimi dogodki.

Slika 1

Bavdek Barbara, dip. del. ter., Prizma Ponikve

Pohvalili bi se s sodelovanjem s knjižnico Videm - Dobropolje in se zahvalili Jasmini Mersel Šuštaršič. V decembru smo bili namreč povabljeni, da se predstavimo s svojimi lesnimi izdelki. Povabila in priložnosti smo bili srčno veseli. Vedno znova poudarjamo, da morebiti res nismo najhitrejši, saj za izdelani predmet potrebujemo tudi več tednov, lahko pa zagotovo rečemo, da se neizmerno potrudimo pri prav vsakem izdelku in vanj vložimo del sebe. Hvala vsem, ki ste si odtrgali nekaj minut iz svojega vsakdana in si naše izdelke ogledali (slika 1).

Tudi letos so nas obiskali predstavniki Lions kluba, ki so s seboj prinesli celo košaro potic. Najbolj v slast nam je šla orehova potica (slika 2).

V ponedeljek, 18. decembra 2023, smo si ogledali praznično Ljubljano. Av-

Slika 2

Slika 3

Slika 4

tobus nas je odložil na Gornjem trgu in naša skupina se je ob Ljubljani napotila do Prešernovega trga. Na poti smo si ogledali jaslice in prisluhnili pevskemu nastopu gimnazije Želimlje. Mraz smo odgnali ob prižganih grelcih in vročem čaju v kavarni Tromostovje. Tudi letos so nas kakovostno sprejeli in postregli. Da pa nismo ponovili poti nazaj, smo se do postajališča napotili skozi staro Ljubljano, kjer smo si lahko ogledali okrašene izložbe (slika 3).

Praznične dneve smo obeležili tudi v silvestrskem duhu. Ob kavici smo prič-

kali stanovalce iz bivalnih enot in dopoldne zapolnili z glasbo ter plesom. Tudi letos smo zaposleni pripravili pevski nastop ob spremstvu kitare in kahona. Zahvala pa gre seveda tudi naši kuhinji za vse pripravljeno pecivo (slika 4).

December smo zaključili s postavitvijo jaslic (slika 5) in obujanjem trenutkov, ki smo jih preživeli skupaj: 2023 je bilo razgibano in bogato leto in 2024 bomo prav tako zajeli z najglobljo žlico. Priprave za prihajajoče dogodivščine in dogodke so že v teku.

Slika 5

Razstava in ocenjevanje poprtnikov Društva podeželskih žena Dobropolje - Struge

Članice Društva podeželskih žena Dobropolje - Struge smo v sodelovanju z Zvezo kmetov Slovenije ter Občino Dobropolje 4. in 5. januarja 2024 na sveti večer pred praznikom Svetih treh kraljev pripravile 12. razstavo in 10. ocenjevanje poprtnikov na državni ravni.

Marija Nučič, predsednica Društva podeželskih žena Dobropolje - Struge, foto: dr. Jernej Stare, Alenka Levstik

Na ocenjevanje in razstavo je bilo prinesenih 47 poprtnikov. Vsak je bil drugačen, izviren po kraju in domišljiji ustvarjalke oziroma ustvarjalca, vsi pa so bili zelo lepi. Tričlanska strokovna komisija se je po ocenjevanju odločila, da podeli 41 zlatih ter šest srebrnih priznanj. Trije poprtniki so dobili vse možne točke.

Veliko poprtnikov je bilo iz sosednjih društev podeželskih žena: Sončnica Grosuplje, Ivanjščice iz Ivančne Gorice

Poprtniki čakajo na ocenjevanje.

Prireditev so popestrili člani skupine Zarja.

ter iz Velikih Lašč. Sodelovali so tudi posamezniki iz občin Ribnica, Ig, Škofljica, Cerknica ter še kakšen bi se našel.

Podelitev priznanj smo zaključili s kratkim kulturnim programom, za popestritev dogodka pa so poskrbeli ljudski pevci Zarja, ki so nam zapeli kar nekaj trikraljevskih pesmi.

Kot lahko opazimo, je vsako leto več poprtnikov. V veselje pa nam je, da poprtnik speče tudi zelo veliko mladih – tako fantov kot deklet – ter otroci iz vrtca. Kot vsako leto pa ni manjkal poprtnik iz Zavoda svete Terezije na Vidmu.

Za uspešno izpeljavo razstave in ocenjevanja so zaslužni:

Članice DPŽ skupaj z županom

Lepe in okusne poprtnike si je ogledalo veliko obiskovalcev.

Predsednice okoliških društev podeželskih žena s podpredsednico ZKS ga. Nežiko Režek.

- vse požrtvovalne članice našega društva;
 - gospa Irena Ule in gospa Nežika Režek iz Zveze kmetov Slovenije;
 - župan Občine Dobropolje gospod Janez Pavlin;
 - podžupan Občine Dobropolje dr. Jernej Stare;
 - urednik Našega kraja gospod Uroš Gačnik;
 - ljudski pevci Zarja;
 - NNIKAS, Naravni pretok, d. o. o., Grosuplje;
 - Radio Zeleni val.
- Vsem se iskreno zahvaljujemo!

Seveda pa zahvala in pohvala vsem, ki ste nas obiskali na razstavi, ter tistim, ki ste sodelovali s svojimi poprtniki.

Se vidimo ponovno v letu 2025. ■

Zanimivosti

Bogastvo jaslic je moč videti tudi na pročeljih stanovanjskih hiš. Foto. Teja Gruškovnjak

Galerija na prostem

Vsestransko plodna in blagoslovljena Dobropoljska dolina, tako prostrana in skrivnostna je ... S temi besedami se je spominjal slavist, pedagog in publicist Etbin Bojc v Spominih na mladost v Dobropolju. Mi pa naprej potujemo po galeriji na prostem te naše Dobropoljske doline.

Stane Škulj

Kljub temu da smo tako imenovano kraško polje in so nas umestili v Suho krajino, pa je po vaseh veliko studencev, ki napajajo vodnjake, in tako imenovanih bčev, ki so jih ljudje pred približno 130 leti primerno gradbeno obdelali in jih spremenili v zajetja pitne vode. Tak bč so ohranili, zaščitili in lepo uredili v Podgori. Na jugu Zagorice je tudi bč, ki čaka na obnovo in trajnejšo ohranitev. Ker je zgornji del vodnjaka odprt in nezaščiten, notri padejo mačke, tudi srna je padla v petmetrsko globino, a smo jo k sreči ob pravem času in nepoškodovano rešili. Mogoče pa bomo enkrat tudi to naravno in kulturno dediščino rešili pred zasutjem in propadom. V galerijo bomo umestili lep spomin na naše prednike in jo pustili kasnejšim rodovom kot bogato naravno in kulturno dediščino.

Ogledamo si lahko bajer na Vodicach. Kljub imenovanju kraja po vodi (Vodice) pa se vaščani zaman trudijo, da bi prišli do čiste pitne vode. V tej moderni dobi nerazumljivo, zasledim pa, da bodo na občini ponovno izdelali idejne projekte, kako to izvesti. Verjemi, kdor more.

Kar ne moremo mimo omemb jam, ki pripovedujejo zanimive zgodbe, kot je jama pri sv. Antonu na Zdenski rebri, ki nosi ime Žegnana jama. Prav tako bogata Cavzova jama s kapniki in Kompoljska jama, ob kateri je krasne fotografije posnel g. Tamino Petelinšek. Ta krasni in čudoviti jamski svet bi bil lahko izziv za turistično ponudbo naše občine.

Pa pojdemo v lipov gaj večstoletnih lip na Zdenski rebri. Neverjeten prostor, ki ponuja občudovanje, ki ga ni daleč naokoli. Iskal sem nekaj podobnega na spletu, a česa tako enkratnega ne najdeš na nobenem kraju. Ali se tega zavedamo? Mogoče bližnji sosedje, ki pospravijo odpadle veje in pokosijo. Tudi turistično društvo je lepo uredilo razgledišče nad dolino, vaščani pa so ob vhodu na Reber namestili korito z rožami in smerokaz. Pri prejšnjem županu sem se pozanimal, kaj

bi lahko več postorili in dodatno obogatili prostor. Povedal je, da je že obrezovanje velik strošek in da bo v tej smeri težko kaj narediti. Tako ima ta dragocena danost izziv za razmislek novemu staremu županu. Seveda je vse povezano s stroški in brez tega ne gre, je pa samo zavedanje tisto, kaj lahko naredimo z dragocenimi danostmi te naše blagoslovljene doline. Ohraniti stoletne lipe s primernim obrezovanjem predvsem odmrlih vej, okopavanje podrasti, primerno gnojenje s pomočjo strokovnjakov, ki to obvladajo. Prostor pod lipami obogatiti s primernim rastjem, ki bo lepo tudi za oko, tako kot v Mozirskem gaju, ki ga radi obiščemo. Na razgledišču postaviti »kukalo«, da se bo bolj natančno videlo po dolini in še čez. Tudi sosedje bi skuhalo lipov čaj in Ivanka bi spekla kaj domačega in podoba v galeriji bi bila popolna.

Od sv. Antona se s pogledom na desno lepo vidi silhueta sivorjavega odtenka kamnin, ki se širijo na vrh hriba. Upam, da ne bomo zagledali čez čas ponikovskih polj, saj bi to pomenilo nova podnebna dogajanja v Dobropoljski dolini. Iz starih pripovedovanj sem slišal, da dokler niso naredili preseka hriba nad Zdensko vasjo s prihodom železnice, je v naši lepi dolini

obrodil oreh in tudi češenj je bilo obilo v peharju. Že odkar imamo svojo občino, je govor, kako bomo prepovedali kamnolom, ki ogroža vaščane in širšo skupnost. Zanimiv izziv, ki ga na občini niso udeležili do današnjih dni. Bi pa lahko začeli sanacijo teh površin, uporabili prostor za odložišče izkopanin, ki jih sedaj občina odlaga v doline in vrtače predvsem v južnih delih doline. Kaj to prinaša ob razbesneli reki Rašici in drugih pritokih za južni del doline in Struško dolino, ni treba imeti dolgega spomina. Kako kamnolom umestiti v našo galerijo? Pred leti sem videl krasne fotografije, posnete z višine, ki bi jih lahko predstavili kot znamenitost občine.

Pa se sprehodimo čez središče naše občine. Verjetno je bila ozelenitev predvsem dreves na Vidmu okoli pokopališča, avtobusne postaje in samega trga pametno in tudi pogumno dejanje, če se spomnimo negotovanja, kje bomo pa sedaj parkirali. Komaj so drevesa malo odrasla, so bila deležna obglavljanja, in če to podoba pogledamo sedaj, smo lahko prav razočarani. Namesto da bi se drevesa bogato razrasla in se postavila v vsej svoji veličini, se borijo za preživetje. Kot vsako živo bitje so tudi drevesa potrebna skrbne nege in pozornosti.

Med občino in gasilskim domom smo končno zagledali lep pogled na trajnostni vrt, ki je nastal z idejo permakulturne strokovnjakinje Jožice Fabjan in pridnih rok učencev vseh starosti, ki ustvarjajo skupnostni vrt. Včasih je rastlo ščavje in se plazilo robidovje, sedaj pa na urejenih gredicah raste vsemogoče uporabno rastlinje.

Sprašujem se, ali občinsko središče potrebuje še kaj več. Mogoče bi bil to nov izziv za občinske načrtovalce prostora. Park z mogočnimi drevesi, klopce za posedanje in druženje, prostor za otroke z igrali in s tem druženje mladih družin. Lepa podoba za našo galerijo.

Nadaljujem pot do Podgorice, kjer na Žanovem vrtu kraljuje visokodebelni sadovnjak hrušk. Kar ne moreš mimo

cvetočih debel in simfonije, ki jo izvajajo čebele. Enkratno spomladansko utrinek v naši galeriji. Upam in želim si, da bi še dolgo ostal urejen in negovan.

Mimo sadovnjaka in Žanove doline smo že na osamelcu Gorica. Koliko stezic in potk je bilo včasih, ko smo peš skozi Gorico hodili v šolo. Po šoli sva s sošolcem Brankom obiskala cigansko domovanje na Šporarjevem in jim prinašala namazan kruh, ki sva ga nabrala od šolske malice. Pa skakalnica na Petelinjeku, na noge steptan sneg na Primčkovem, kjer smo se učili prvih smučarskih zavo-

jev. Podobe že bledijo, spomin je ostal.

Iščem novo podobo Gorice in kaj bi lahko ozaljšalo in bilo koristno za sedanjico generacijo. Idej je veliko, saj prostor ponuja široko paleto rastlinja, zgodbo o graščini, ki se skriva verjetno na vrhu hriba. Ideja, ki je že dolgo prisotna in sem jo predlagal že prvemu županu naše občine o parku, ki bi zajemal tako sprehalne in učne poti kot prostore za rekreacijo, nabiranje divjih zelišč in še kaj. Ni treba daleč za ogled dobrih praks Parka Cukarca, ki ga je izvedla Občina Ivančna Gorica. Zanimiv izziv za načrtovanje ob-

činskega prostorskega plana.

Že sem na zagoriški strani Gorice in pogled pritegnejo Pavletove vrtače. Kako so enkratne, če v njih ostane zaplata snega ali ko se skoraj do vrha napolnijo z belo meglico in so kakor latvice belega mleka.

Pa še in še lepote naše doline, ki pa jih slikovno ne vidimo pri predstavitvi znamenitosti naše občine. Lepo bi bilo, da bi ob kliku zagledali te lepe podobe naše galerije in ne praznih okvirjev. ■

Struge za Struge

Dne 4. avgusta je huda ura prizadela pol Slovenije in zaselek Struge pri Lučah ob Savinji je bil kraj, ki je moč narave čutil kot eden najbolj prizadetih. Savinja je skupaj s plazovi ponorela, v eni uri se je dvignila za nekaj metrov in prebivalce Strug je pahnila v boj za preživetje.

V imenu prebivalcev Strug pri Lučah **Alojz Selišnik**

Šestnajstim krajanom se je čez novonastalo strugo, ki je bila posledica predrtja nasipa, uspelo rešiti šele s pomočjo dveh alpinistov in vrvi. Po zraku med dvema hišama in nad vodo sta jih s pomočjo tehnike tirolske žičnice potegovala nad deročo reko. Med njimi so bili trije starejši od 80 let in ena invalidka, ki je stara 85 let.

Štirinajst krajanov je reševal helikopter, ki jih je v slabem vremenu dvigoval na svoj krov. Medtem ko so čakali, je eni od njih novonastala struga odtrgala hišo, drugemu od njih pa jo je nagnila. Obe sta uničeni. Drugim je spodjedlo temelje in do konkretnega popravila ni nobena hiša več vseljiva. Vse pa so bile zasute s peskom, muljem in vodo.

Desetim krajanom, 100 metrov nižje, se je iz dveh hiš uspelo rešiti le po veliki sreči. Ponoreli potok, ki je poletel tako majhen, da bi ga lahko sproti pil, je v pol ure iz gore Raduha privalil osem metrov debelo plast kamenja, prsti, drevja in štorov. Medtem ko so si »tamladi« reševali kožo, je njihova mama Milka še hotela vzeti tablete. Voda jo je vrgla po tleh in porinila v manjšo sobo. Milka ni mogla več ven, voda je naraščala in do stropa je bilo le še 20 centimetrov prostora. Voda se je dvigovala in spuščala, Milka je vpila, a je nihče ni slišal. Držala

se je za cev radiatorja, molila in mislila, da je to njena zadnja ura. Sin jo je čakal na bregu za hišo, poslušal, če bi ob vsem ropotanju slišal glas svoje mame, a brez uspeha. Po šestih urah se je Milka v vodi skoraj do stropa še vedno držala, vpila je čedalje bolj po tiho in vdala se je v usodo. Takrat se je njen sin skupaj s sosedom le nekako prebil do okna te male sobe in mu jo je nekako uspelo rešiti. Niti sam se točno več ne spomni vseh podrobnosti.

Po vseh teh nesrečnih dogodkih so se javljali dobri ljudje in ponujali pomoč na razne načine. Tri tedne po nesreči me je poklical dolgoletni lesarski kolega Igor Pogorelec. Povedal mi je, da me kliče iz Strug na Dolenjskem, blizu Ribniške doline, in da tam mislijo na nas, saj živimo v dveh oddaljenih različnih krajih, a z istim imenom. Dejal je, da je med njimi nastala pobuda, da bi pomagali krajanom Strug pri Lučah, nekako kot Struge za Struge. Prosil me je za imena ljudi, ki živijo v Strugah pri Lučah, da bi jim namenili denarno pomoč. Sam sem bil med reševanjem katastrofe v kraju koordinator za civilno zaščito in seveda sem rade volje sodeloval pri tem dejanju dobrih ljudi. Dogovorili smo se za termin srečanja in jaz sem obvestil oškodovane ljudi, da se zberemo v soboto, 16. septembra, popoldne. Vsi so rade volje prišli, tudi zato, da bi spoznali Stružance, saj se mi imamo za Strugerje.

Ko smo se videli in se pozdravili, smo si skupaj šli ogledat 4. avgusta zalit kraj, ki je tokrat bil že za silo pospravljen, čeprav še vedno z vsemi vidnimi posledicami. Stružanci in Strugerji smo se spoznava in ugotavljali, da med nami ni nekih razlik, da smo vsi preprosti ljudje in da moramo povezavo med obojimi Strugami obdržati. Na koncu srečanja smo se skupaj usedli na teraso lokalne gostilne Struge, kjer so Stružanci razdelili dobrodelni, v njihovih krajih nabrani znesek v enakih delih po ogroženih hišah. Poleg tega so Strugarji dobili še vsako domačo salamo in sliko od poplav v Strugah na Dolenjskem pred nekaj leti. To sliko smo medtem obesili v gostilni na vidno mesto.

Srečanje je bilo prijetno, nam Strugerjem bo ostalo vedno v spominu, tako kot dobri ljudje iz Strug na Dolenjskem v naših srcih. HVALA vsem, ki ste darovali preko Gasilskega društva Struge, hvala vsem gasilcem, ki ste se potrudili pri nabiranju dobrodelnih prispevkov, hvala predsedniku GD Struge in hvala Igorju Pogorelcu, ki me je poklical, da smo potem tako lepo speljali svoje srečanje.

Stružanci, Strugerji se VAM najlepše zahvaljujemo, ne bomo vas pozabili. ■

Alojz Jakopič 1912–1993 – trideset let po smrti

Anton Jakopič

Vroč julijski dan je bil leta 1919, ko so zazvonili zvonovi v podpeški cerkvi. Na prag hiše v Podpeči, takrat št. 8, sedaj 30, pa so prinesli komaj 32-letno mamo. Umrta je zaradi sepse po rojstvu osmega otroka. Ta pokojnica je bila mama komaj sedemletnega Alojzka, mojega očeta. Tudi otrok, ki se je takrat rodil, je po nekaj mesecih umrl. Pravzaprav so umrli štirje od osmih. Štirje so ostali. Trije bratje in ena sestra. Ta smrt matere ga je zaznamovala za vse življenje. Pogosto se je spominjal smrti svoje matere in težkega življenja brez nje. Oče mu je ni mogel nadomestiti. V pomoč družini so bile daljne sorodnice in pa sosedova »Mežnarjeva« teta. Oče je malega sedemletnega Alojzka zadolžil za gospodinjstvo, starejši brat Tone je odšel v Ljubljano študirat, kot je želela pokojna mama. Jože naj bi bil gospodar na kmetiji in ga je oče jemal s seboj na delo in ga uvajal za naslednika. Sestra Ana je bila še majhna in še ni imela zadolžitve. Kuhanja ga je učila Mežnarjeva teta. Kuhal je v krušni peči – žgance, krompir, zelje in take preproste jedi – ter pripovedoval, kako velik napor je bil za tako majhnega otroka zmešati žgance. Hodil je v šolo in jo še kar dobro izdeloval, čeprav je šel mnogokrat v šolo tudi brez naloge, a so mu jo sošolci dajali za prepisat. Mnogokrat je omenil Štupnikovega Toneta iz Zdenske vasi. Bil je zelo željan znanja in veliko je bral. K branju ga je spodbujal tudi oče, ki je bil prepričan, da šola ne da dovolj in da samo z branjem in lastnim iskanjem znanja lahko kaj veš in napreduješ. Kljub temu si je moj oče zelo želel tudi izobrazbe, vendar za kakšno redno šolanje ni bilo ne denarja ne možnosti. Po končani osnovni šoli je nadlegoval očeta, naj ga pošlje kam v šolo, saj ne bo mogel biti doma, ker je bil za gospodarja določen brat Jože. Oče se je bal tega, saj ga je potreboval doma, in tudi finančno ni mogel šolati dveh otrok. Pri 17 letih se je ponudila neka možnost. Zadrúžna zveza v Ljubljani je organizirala tako imenovano zadrúžno šolo. To je bila neka zgoščena trgovska šola, kjer so izobraževali trgovce za zadrúžne trgovine. Učili so se poleg splošnih predmetov

tudi trgovanja, vodenja knjigovodstva in vseh veščin, ki naj bi jih trgovec obvladal. Diploma zadrúžne šole je pomenila, da si izučen trgovec in je omogočala zaposlitev v trgovini ali odprtje lastne trgovine. Februarja meseca 1929, ko je hodil v to zadrúžno šolo, je bilo v Ljubljani $-35\text{ }^{\circ}\text{C}$. Močno se je prehladil, zbolel za pljučnico in vnetjem porebrnice. Vsi so že mislili, da bo umrl, vendar je bolezen preživel. Potem si je našel delo kot zavarovalni agent pri zavarovalnici Vzajemna in trgovsko zastopstvo Alfa firme in si nekako zagotovil lastne dohodke. Zraven sta z bratom še prevzemala košnje pri sosedih, kjer je primanjkovalo delavcev. Vpisal se je tudi v meščansko šolo v Ribnici, ki je bila neke vrste gimnazija, vendar je zaradi delovnih obveznosti naredil samo prvi letnik. Ves čas je veliko bral, igral igre in bil ustanovni član Godbe Dobrepolje. Leta 1933 je odšel k vojakom. Med služenjem vojaškega roka je zbolel za malarijo, bil teden dni v komi in spet so vsi mislili, da bo umrl, a je tudi malarijo preživel in se kolikor toliko zdrav vrnil domov. Po odsluženju vojaščine je prevzel zadrúžno mlekarno na Vidmu, odkupoval mleko, izdeloval sire in maslo in jih prodajal po celi Jugoslaviji. Po tem so se v zadrugi nekaj sprli in je odpovedal delo v mlekarni ter skupaj s Slavcem Strnadom odprl svojo trgovino

na Vidmu, ki je delovala do vojne in še nekaj časa po italijanski okupaciji, dokler jo niso izropali partizani. Ves čas je bil tudi zavarovalni zastopnik Vzajemne in zastopnik Alfa firme. To je delal ob vsem delu prav do druge svetovne vojne in še nekaj časa po okupaciji. Vso agenturo je opravil s kolesom znamke Mielle brez prestav, na katerem sem se pozneje tudi jaz naučil voziti kolo. Prevozil je na tisoče kilometrov, po makadamskih cestah po celi Sloveniji, saj asfalta še ni bilo nikjer. Delal je tako rekoč noč in dan in tudi veliko zaslužil. Pripovedoval je, da je bil edini v vasi, ki je imel delo in denar. V vasi je bilo 30 brezposelnih fantov, ki so bili tako rekoč brez ficka. Zgradil si je tudi hišo. Za kakšno resno ljubezen mu je zmanjkalo časa, pa tudi bližajoča vojna ga je odvracala od kakšne resnejše zveze. Po odsluženju vojaščine se je pridružil tudi godbi, kjer je igral pikolo. Ves čas je veliko bral, tudi filozofske razprave, Sveto pismo, cerkvene učitelje in tudi pravniške knjige ter postal nekakšen ljudski pravnik. Zanimal se je tudi za politične razmere in že med vojno vedel za jaltško in teheransko konferenco in tudi to, da so Angleži Jugoslavijo namenili Titu in komunistom, česar pa ljudje niso verjeli. O tem, kot je pripovedoval, je opozarjal tudi domobranske voditelje, ki pa mu tudi niso verjeli, vendar se je izkazalo kot grenka resnica, ki jo žal občutimo še danes, saj komunizma kar noče biti konec.

Druga svetovna vojna mu je vse življenje postavila na glavo. Dobro delujoča trgovina mu je propadla, zavarovalni in agentski posli so propadli, denar, ki ga je imel, je propadel. Brata Jožeta so ubili Italijani kot talca. Po lastnem pripovedovanju je bil tudi sam na spisku, saj je vojaku, ki je iskal brata Jožeta, pogledal čez ramo na spisek in videl tudi svoje ime prečrtano. Kot trgovca in podjetnika so ga na muhi imeli tudi rdeči. Nekateri dobri ljudje so ga opozorili, da bi se mu lahko kaj zgodilo. Po tem, ko so mu Italijani ubili brata in so mu partizani izropali trgovino, se je do konca vojne in vse do avgusta 1945 skrival in se ni kazal preveč v javnosti, saj so aktivisti še vse do avgusta prihajali na dom in povpraševali, če je doma. Vsega izčrpanega je odpeljal

brat Tone v Ljubljano v bolnico, potem je prišla amnestija in ni bil več v smrtni nevarnosti.

Po vojni ga je začel oče siliti, naj prevzame kmetijo, saj Jožeta ni bilo več. Ni bil rad kmet. Vedno je rekel, da je za lase privlečen kmet in da mu je vojna vse zmešala, saj je imel dobro utečeno delo, s katerim je dobro služil. Dobil pa je ženo, ki pa je bila zelo zagnana za kmetijo. Pri 35 letih je prevzel kmetijo, se oženil in delil usodo slovenskega kmeta v povojnem času, ki je bila vse prej kot rožnata. Če se je dalo, se je vključeval v družbeno življenje – bil je zadružni odbornik, občinski odbornik, odbornik krajevne skupnosti, vaški mož, ključar podružnične cerkve itd., predvsem pa je bil po vojni in še kar dolgo po tem nekaj ljudski pravnik in zagovornik. Včasih je k nam v enem dnevu prišlo po več ljudi z neko prošnjo, spraševali so ga za pravne nasvete, za postopke o zapuščinah, o sporu s sosedom itd. Ljudem je pisal zemljiškoknjizne pogodbe, izročilne pogodbe, raznorazne prošnje za znižanje davkov za priznanje kakšnih delovnih let v pokojninsko dobo itd. Davke so takrat kmetom nalagali kar po tem, kot se je kdo zameril takratni oblasti. Takrat namreč ni bilo ljudi, ki bi bili večji pisanja. Vse je delal za boglonaj. Pogodbe je največ pisal ponoči, neposredno na original, na roke s štirimi ali petimi podloženimi indigi, šele pozneje je dal komu pretipkat. Tega je bilo zelo veliko in mnogokrat je trpelo tudi delo doma, vendar pomoči ni nikomur odrekel.

Vključevanje v družbena dogajanja je bilo po vojni lahko tudi zelo nevarna zadeva. Ena takšnih je bila prav gotovo prevzem dobrepoljske zadruga v upravljanje kmetov spomladi leta 1952. V zadružnem odboru so namreč sedeli skoraj vsi partijski veljaki v Dobropolju in vsiljevali kmetom svojo voljo. Kmetje so se tajno zmenili, da bodo na občnem zboru vrgli vse partijske veljake iz odbora. Moj oče pa je prevzel vlogo delovnega predsednika. Občni zbor je trajal menda do treh ponoči in na koncu v odboru ni bilo nobenega partijskega veljaka več, ampak samo kmetje. Po končanem občnem zboru je odšel domov čez njive, ker bi ga lahko nekje nekdo čakal, kot se je takrat dogajalo. Potem je moral večkrat na zaslišanje v Kočevje, k sreči ga niso zaprli, saj je po letu 1952 prišlo do manjše odjuge in so kmetom in drugim pustili malo dihati, nekako do leta 1959, ko so spet stisnili, zadruga spet vzeli kmetom, ukinili zadružno zvezo, ukinili Občino Dobropolje ... Doma pa smo imeli reden tedenski obisk miličnikov, še dolga leta potem, ko sem jaz že hodil v osnovno šolo.

Po letu 1965 je spet prišlo nekoliko do odjuge političnega pritiska in začelo se je tudi nekoliko podpirati kmete in kmetijstvo. Večja odjuga je nastopila v obdobju, ko je bil Stane Kavčič predsednik slovenske vlade. Kmetje so zahtevali uvedbo zdravstvenega zavarovanja tudi za kmete, saj so bili vse do tedaj brez zdravstvenega in pokojninskega zavarovanja. Ustanovljene so bile skupščine zdravstvene-

ga zavarovanja kmetov po regijah in na ravni države. Dobropoljski kmetje so predlagali mojega očeta v to skupščino in na prvem sklicu je bil izvoljen za predsednika skupščine zdravstvenega zavarovanja kmetov ljubljanske regije, Anton Potokar iz Račne pa je bil izvoljen za predsednika izvršnega odbora skupščine. Te skupščine so postale prva možnost kmetov, da so nekaj naredili za kmete in se s pomočjo teh skupščin tudi med seboj povezali. V tej skupščini je bil tudi Ivan Oman. Po teh skupščinah so kmetje začeli opozarjati državne, beri partijske, funkcionarje, da je treba na področju kmetijstva nekaj narediti. Uvedeno je bilo zdravstveno zavarovanje in na pritisk kmetov tudi pokojninsko zavarovanje. Oče se je pri tem zares polno angažiral in po stotinah sestankov in stotinah napisanih zahtev se je nekaj vendarle premaknilo. Po tem, ko so bili kmetje vključeni v redno zavarovanje, tako zdravstveno kot pokojninsko, so te skupščine ugasnile, moj oče pa se v resnejšo politiko ni več spuščal. Vse do takrat, ko je resno zbolel, pa je še vedno pisal ljudem pogodbe. Ivan Oman se ga je spomnil kot zavzetega borca za pravice kmetov in ga leta 1989 obiskal na domu, vendar je bil takrat že resno bolan. Leta 1989 je še odšel na ustanovni zbor Slovenske kmečke zveze, v Unionsko dvorano, aktivno pa se ni mogel vpreči v politiko. V domači oskrbi je preživel še nekaj let, 21. decembra 1993 pa je odšel v večnost. ■

Dvojna merila

Priča smo popolni degradaciji politične in siceršnje kulture ter etike in morale. Še nikoli po osamosvojitvi ni bilo možno zaznati tako velike diskrepance med dejanji in besedami oblastnikov kot v obdobju vlade dr. Roberta Goloba.

Jože Tanko

Nedavno je bila ponovno objavljena vladna cena košarice živil. Cene v košarici navedenih živil so po tej raziskavi spet enormno padle, žal pa teh živil po navedenih cenah ni nikjer na policah trgovin. Morda po tistih nizkih cenah živila kupujejo vladni anketarji in vladna ekipa, za običajne državljane so nedostopna. Podobno je bilo v socializmu, ko so iz Gotenice oskrbovali partijske veljake, ki so redno dobivali hrano po specifikaciji in zastonj, delavski razred pa se je moral zanjo prerivati v vrstah in jo seveda (drago) plačati, če je sploh bila na policah. Državljan se tej nenormalnosti, da nam Golobovi dokazljivo lažejo, ne čudijo več, je postala stvarnost. Da bi to počela Janševa ali katera druga desna vlada, bi jo mediji nepretrgoma napadali, pripeljali množice na ulice, ministri pa bi padali kot domine, če že ne bi odletela cela vlada.

Da je bil Golob skriti lastnik elektro podjetja Star Solar, d. o. o., ki je nedavno, menda po ločitvi od žene postal njegov razkriti lastnik, tudi ni posebej nikogar razburkalo, niti »kritičnih« medijev ne. Edini kupec elektrike, ki jo prodaja to podjetje, je državni Borzen, katerega edini lastnik je država, Golobova vlada pa njena skupščina. Mediji zgodbe niso napihovali in pogrevali, institucije in posamezni pravni strokovnjaki so zgodbo pokrili in vse teče dalje. Povsem drugače kot v primeru poslanca Grimsa, ki so ga mediji hoteli raztrgati, ker je njegova žena oddajala turistom, večinoma tujcem, apartmaje na Bledu. Da je v teh zgodbah, ko se najdejo levičarji in desničarji, vedno tako, tudi nobenega ne zmoti več. Da se na vsak način hoče uničiti desničarja, je postalo normalnost, da se za še tako veliko svinjarijo pokrije levičarja, pa prav tako.

Pred nekaj tedni je postal minister za javno upravo namesto odstopljene Sanje Ajanović Hovnik poslanec stranke Svoboda mag. Franc Props, nekdanji direktor podjetja SPL. Dokler ni postal

minister, javnost ni vedela, da ga nekdanje podjetje zaradi suma oškodovanja toži za pribl. 400.000 evrov. A takoj ko je postal minister, je bila sklenjena poravnava in tožbeni postopek končan. Da samo spomnim, podjetje SPL je tudi upravnik številnih državnih stanovanj, in to ministrstvo je pristojno za njih. »Zvedavih« medijev primer sploh ne zanima več, kako se je minister rešil tega velikega finančnega bremena, saj gre za tožbeni zahtevek poplačan tudi drugače.

Naslednji primer je ministrica za kmetijstvo Mateja Čalušič. Ko je postalo znano, da je kandidatka za ministrico, se je ugotovilo, da podatki o njeni univerzitetni izobrazbi ne držijo. Da ima nižjo izobrazbo, kot je navajala v soglasju za kandidaturu za volitve v državni zbor, ki ga je sama podpisala, in kot je običaj v drugih strankah, najbrž tudi sama izpolnila. A to je za Svobodo administrativna napaka in minoren problem, prav tako tudi za medije. Zakaj bi razpihovali, saj

gre vendar za levičarko. A v mandatih pred tem so bili mediji do takih primerov mnogo bolj napadalni. Da spomnim samo na člana stranke DeSUS Ivana Simiča in Branka Simonoviča, ki so ju želeli mediji zaradi sumov o njuni izobrazbi raztrgati. Ja, tedaj je bila stranka DeSUS v napačni koaliciji. Ali pa na poslanko Alenko Koren Gomboc, ki je zaradi napačnega navajanja podatkov o izobrazbi odstopila kot poslanka SDS. Za levičarje veljajo v medijih in politiki drugačna merila kot za podpornike desničarjev in desničarje. Te je treba tolči, če le dvignemo glavo. Z medijsko močjo že poskrbijo, da podobno misli tudi ljudstvo oziroma da je tako tudi javno mnenje.

Tudi ukrepi, ki jih sprejema vlada, niso sorazmerni in pravični. Inflacija je visoka, še posebej se čutijo podražitve hrane (čeprav cene vladne košarice prikazujejo drugače), in to občutijo predvsem družine in posamezniki z najnižjimi dohodki. Popravki, ki jih sprejema vlada, pa niso za vse v isti socialni skupini enaki ali vsaj podobni. Medtem ko za »brezposelne«, ki so deležni tudi drugih transferjev, dviguje nadomestila za višino inflacije in je skupni znesek prejemkov iz državnega proračuna precej blizu minimalne plače, pa upokojeanci tega niti približno niso deležni. In tudi ko se bo z velikim zamikom uskladitev zgodila, bo le polovična.

Medtem ko vlada varčuje pri upokojeancih, pa leti ogromno denarja v žepe Jenullovih, Nikinih in drugih civilnih (z)družb. Za levičarsko udarno pest se mora najti denar ne glede na draginjno, za vsak primer, da bodo lahko preživeli mandat desničarjev, če se bo zgodil. Za naše mora biti, drugi (upokojeanci ...) pa bodo že kako.

Takih primerov je še veliko, ti so ob času pisanja najnovejši. So pa slab obet. ■

Decembrsko in januarско dogajanje v Futsal klubu Dobrepolje

Ob prehodu v novo leto je futsal sezona nekoliko zastala, po novem letu pa potekajo tekmovanja pod okriljem Nogometne zveze Slovenije v polnem tempu.

Obrambna akcija naše moške članske ekipe proti vodilni ekipi lige Siliku z Vrhnike

Odlično posredovanje Mateja Babnika na tekmi proti Siliku (foto: Robi Kramperšek)

Bojan Novak

Vse naše selekcije tako poleg treningov med tednom ob koncu tedna ponovno tekmujejo z vrstniki po državi.

Moška članska ekipa je v seriji težkih

tekem proti najboljšima slovenskima ekipama. Žreb in razpored sta se nekoliko poigrala in tako bo kar pet zaporednih tekem ekipa odigrala z ekipama, ki sta zadnja leta razred zase – Futsal klub Dobovec in Siliko Vrhnika. Do oddaje

prispevka je ekipa odigrala dve tekmi proti Vrhničanom, eno v pokalu (poraz 3 : 5) in eno v prvenstvu (1 : 3).

Ženska ekipa je v pokalnem polfinalu nastopila prav tako proti najboljši ekipi lige (ŽNK Celje) in na domači tekmi iz-

Selekcija U-19 po zmagi nad ekipo iz Benedikta

Patrija Steklačič v akciji na pokalni tekmi proti ŽNK Celje

Naša ženska ekipa pri izvajanju udarca iz kota

Oslabljena ženska ekipa na pokalni tekmi

Prizor iz rekreativne futsal zimske lige – tekma 10. kroga med ekipama RS team ŠD Kompolje in ŠD Ponikve

Prizor iz rekreativne futsal zimske lige – tekma 10. kroga med ekipama KMN Kot in Športdesign Avtoelektrika Andolšek

Prizor iz rekreativne futsal zimske lige – tekma 10. kroga med ekipama Žugič ograje in ŠD Bloke Lovce

Naša trenerka Eva Primc kot del strokovnega vodstva selekcioniranja perspektivnih deklet (Laško, 7. 1. 2024)

gubila z 2 : 4. V prvenstvu je ekipa Danija Kaljeviča v soboto, 13. januarja, zmagala na gostovanju pri ekipi ŠD Bloke Pletilnica (3 : 1). Na zadnjih treh tekmah rednega dela se bodo dekleta poskušala uvrstiti v končnico najbolje šesterice.

Odlično sezono igra naša selekcija U-17, ki je do oddaje prispevka zmagala prav na vseh 13 letošnjih tekmah in je glavni kandidat za naslov državnega prvaka. Po novem letu je ekipa Siniše Brkiča slavila na domači tekmi proti ekipi KMN Sevnica (9 : 3), nato pa še na gostovanju pri ekipi KMN Bronx Škofije (11 : 1).

Selekcija U-19 se je med novoletnimi prazniki okrepila s tremi odličnimi mladimi igralci in prav tako uspešno začela novo koledarsko leto: 7. januarja je slavila na domači tekmi proti ekipi KMN Benedikt (5 : 2), teden kasneje pa še proti ekipi FC Duplek (5 : 0).

Slabšo sezono ima selekcija U-15, ki je na edini tekmi po novem letu izgubila proti ekipi NK Ribnica (3 : 7). Je pa zato uspešno začela novo koledarsko leto selekcija U-13, ki je dobila obe tekmi na prvem turnirju v Ribnici (4 : 2 in 6 : 2).

Na redni NZS futsal tabor (selekcioniranje) je bilo 7. januarja povabljenih

deset naših igralcev in igralk, strokovno delo pa sta opravljala tudi dva naša trenerja. Tako tudi z našimi najbolj perspektivnimi igralci in igralkami ostajamo v stiku z vrhom slovenskega futsala.

Na rekreativni ravni letos spet odlično poteka zimska futsal liga z 12 ekipami. Tekme so ob sobotah, ob izdaji pa smo ravno dokončali prvi del. Sledil bo še drugi del, v katerem bodo ekipe razdeljene na ligo za prvaka in ligo za obstanek. V soboto, 27. januarja, bo med obema deloma potekalo celodnevno pokalno

tekmovanje, v katerem bodo sodelovale vse ekipe.

Vabljeni v športno dvorano na Videm.

Vse aktualne novice o dogajanju v klubu najdete na klubski FB-strani. ■

Nejc Zrimšek na zboru najperspektivnejših mladih vratarjev (Laško, 7. 1. 2024)

Obisk odbojcarske tekme ACH Volleyja

Konec novembra in v začetku decembra smo se z dvema skupinama učencev odpravili na ogled odbojcarske lige prvakov, v kateri sodeluje tudi naš državni prvak, odbojcarski klub ACH Volley Ljubljana.

Andrej Antolič

Obisk vrhunske odbojcarske tekme z učenci je doživetje, ki združuje vzdušje športnega navdušenja in sodelovanja. Že ob vstopu v športno dvorano Tivoli smo začutili vzdušje tekmovalnega duha. Organizator nas je dobro oskrbel z navijaškimi rekviziti, množica navijačev pa je ustvarila ozračje, ki je učencem

vzbudilo radovednost in pričakovanje tekme. Na igrišču se je odvijal pravi spektakel, učenci so že med ogrevanjem obeh ekip zavzeto spremljali dogajanje na parketu. Opazovanje vrhunskih športnikov v akciji je prineslo zavedanje, kako pomembna sta timsko sodelovanje in odločenost za doseg skupnega cilja. Tekma je postala priložnost za učenje vrednot, kot so spoštovanje, poštenost in

fair play, ki so temelji športnega duha. Glasno navijanje med tekmo, nagradne igre med odmori in druženje s sošolci so povezali učence in ustvarili nepozabne trenutke, ki bodo še dolgo ostali v njihovem spominu, krepili šolski duh ter spodbujali sodelovanje in športno udejstvovanje v prihodnosti. Morebiti pa je to tekmo opazoval učenec, ki bo v prihodnje vrhunski odbojkar. ■

Zimska pravljica

Narava počiva.

To je prava zima!

*Ni res, da je odšel – nikoli ne bo.
Ujet v naša srca,
z najlepšimi spomini,
bo vsak naš korak
spremljal v tišini.*

ZAHVALA

Ob prezgodnji in boleči izgubi dragega moža, očeta, dedija
in prijatelja

ANTONA ZUPANČIČA

(1943–2023),
roj. v Šentvidu pri Stični,
stanujočega v Hočevju nad Krko,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
sodelavcem, sosedom, sovaščanom in znancem iz:
Šentvida pri Stični, Grosuplja, Višnje Gore, Hočevja,
Ljubljane, Stavče vasi, Budganje vasi, Podgozda, Hmeljčiča,
Klečeta in Gotne vasi, Društvu upokojencev Šentvid pri
Stični za izkazano sočutje in podarjeno cvetje in sveče.
Zahvala dr. Janezu Zupančiču za nenehno prisotnost,
posluh in podporo ter medicinskemu osebju, sestri Vesni in
Ljilji, za vsakokratno odzivnost in prijaznost.
Srčna hvala g. župniku Pavlu Juhantu za izpolnjeno očetovo
željo in lepo opravljen cerkveni obred.
Ob slovesu je ga. Suzi Žura iz Gotne vasi v svojem
poslovnem govoru našega dragega Toneta opisala kot
človeka z velikim »Č«, kakršen je tudi bil.
»Velik človek, svetovljan si. Vedno pripravljen poslušati ljudi.
Pomagati, če se le da, in to vedno iz srca. Večni borec in
strateg, zato zate ni prišel v poštev noben nateg!
Tokrat pa si se vdal in na sv. Miklavža za vedno zaspal.
Tone, lahkotno potuj, zvedavo raziskuj, v resnici pa boš
vedno z nami v naših srcih, v naših mislih.«

Žalujoci, vsi njegovi

*Kam odhajaš, dragi mož in oče,
kliče žalostno srce.
Niti zbogom nisi rekel,
nisi nam podal roke.*

*Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
a v srcu ostaja tiha skrita bolečina.*

ZAHVALA

V 64. letu starosti nas je za vedno zapustil dragi mož, oče,
brat in stric

MARJAN CIMERMAN

(5. 11. 1960–5. 1. 2024).

Ob boleči in nenadni izgubi so besede zahvale preskromne,
da bi se oddolžili vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom
za izkazano podporo in spoštovanje do našega dragega
moža in očeta.

Vsem in vsakemu posebej hvala za spoštljivo opravljen
poslovljni obred: župniku Francu Škulju in Moškemu
pevskemu zboru Rafko Fabiani.

Zahvala pogrebniemu zavodu Novak in Mariji Šuštar za
molitev v vežici, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in
svete maše.

Vsi njegovi

POGREBNO IN POKOPALIŠKO
DEJAVNOST TER 24 URNO
DEŽURNO SLUŽBO
V OBČINI DOBREPOLJE
VIDEM IN STRUGE
OPRAVLJA KONCESIONAR

POGREBNE STORITVE NOVAK
ROBERT NOVAK s.p.
Reber 2a
8360 ŽUŽEMBERK

S 01.01.2021 NAM JE OBČINA DOBREPOLJE PODELILA
KONCESIJO ZA OPRAVLJANJE POGREBNE, POKOPALIŠKE
IN 24 URNE DEŽURNE SLUŽBE.

ZATO SE V PRIMERU SMRTI IN VSE V VEZI S
POKOPALIŠČEM OBRAČAJTE NA NAS, DA NE BO
PRIHAJALO DO NESPORAZUMOV IN DVOJNIH
STROŠKOV. ZA VSE NEJASNOSTI IN VPRAŠANJA NAS
LAHKO POKLIČETE.

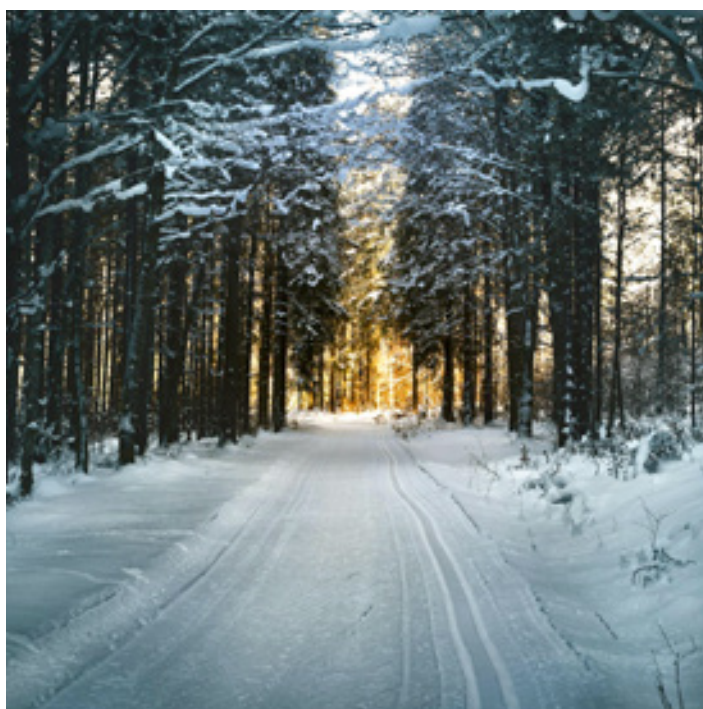
NASH NAMEN JE, POMAGATI VAM V NAJTEŽJIH
TRENUTKIH OB IZGUBI SVOJIH NAJDRAŽJIH.

NUDIMO VAM KOMPLETNO STORITEV NA ENEM MESTU.

VSE LAHKO UREDITE NA SVOJEM DOMU.

NA VOLJO SMO VAM 24 UR NA DAN.

Telefon: 07/38-88-100 ali 031/876-276

Kmetija Jakopič

www.kmetija-jakopic.si
Podpeč 30
1312 Videm-Dobropolje

031 718 446

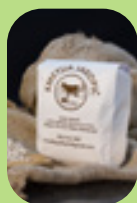
MLEČNI IZDELKI (jogurti, skuta,
siri, kislá smetana, maslo)

MOKA IN MLEVSKI IZDELKI

(kaše in zdrob)

ČESEN in ČEBULA

KROMPIR

**Naše mlečne izdelke lahko kupite
tudi v kmetijski zadrugi na
Vidmu.**

Eko
tehnologija

lonske zobne ščetke Soladey

- ✓ odstranijo zobni kamen
- ✓ pozdravijo krvaveče dlesni
- ✓ umivanje zob brez zobne paste
- ✓ antibakterijske ščetine

Popusti vas že čakajo v
spletni trgovini www.ekotehnologija.si.

Za naročilo pokličite **030 333 724**.

Za zdrav in lep nasmeh!

Najbolj
prodajna
v letu 2023!

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

*Cvetličarstvo,
pogrebne in
pokopališke
storitve*

Zakrajšek Marko s.p.

Srobotnik 4

1315 Velike Lašče

t: 01 788 14 62

g: 031 883 191

e: info@markozakrajsek.si

www.markozakrajsek.si

MAS – PUGELJ

Posek in spravilo lesa

Prevoz lesa
z gozdarsko prikolico

Strojno cepljenje drv

041 755 688 (Ele)

Možnost oglaševanja v Našem kraju

Morebitni novi
oglaševalci lahko
vse informacije
v zvezi z
oglaševanjem
dobite pri uredniku
ali v tajništvu
Občine Dobropolje.

BRATA TOMŠIČ

Matej 031 461 933

Stane 041 929 388

Krovstvo - strešno kleparstvo,
suhomontažna gradnja - knauf,
slikopleskarske storitve,
polaganje izolacije, barvanje opaža, ...

info@brata-tomsic.si

www.brata-tomsic.si

KVALITETA
VARNOST
VARČNOST
design

PRIBA

OKNA

**VRHUNSKA KVALITETA IN
BREZČASEN DIZAJN**

051 402 780 / info@priba-okna.si / www.pribaokna.si
Obrtna cona Ločica pri Turjaku

SANITAR d.o.o.

Zadovoljstvo naših strank,
nam je na prvemu mestu.

- Izdelava vseh vrst ogrevalnih sistemov na ključ (solarni sistemi, peleti, drva, toplotne črpalke, plin, olje)
- Izdelava vseh vrst strojnih instalacij (vodovod, plin, ogrevanje)
- Adaptacije celotne kopalnice z vsemi obrtniški deli
- Za brezplačen ogled in svetovanje Pokličite 041/622-542 (Borut)

 Vojkova 58, Ljubljana

 TEL: 01/568 27 29

 GSM: 031/622 542
041/622 542

 E-MAIL: info@sanitar.si

brundula

AVTOLIČARSTVO IN KLEPARSTVO
CESTA 66. 1312 VIDEM DOBREPOLJE
041 / 743 104

- avtokleparska in avtoličarska dela
- hladno popravilo poškodb od toče
- menjava vetrobranskih stekel
- nadomestna vozila za čas popravila

 triglav

POGOJBENI SERVISNI PARTNER + CENILNO MESTO

 SAVA
ZAVAROVALNICA

POGOJBENI SERVISNI PARTNER

WWW.AVTOLICARSTVO-BRUNDULA.SI